

نحن قوم اعزنا الله بالإسلام

endülüs

e-dergi

Yıl 1 | Sayı 5 | Nisan - Mayıs 2018

Dosya: **Okumak**

endülü

e - d e r g i

Nisan - Mayıs 2018

EDİTÖR

İsmail AKYÜZ

YAZARLAR

Mustafa Ekrem DOĞAN
Rümeysa YORULMAZ
Fatma AKSOY
Mertcan ÇÖMLEK
Kübra DOĞRUTÜRK
Rahime Sıdika KORUYUCU
Mediha UZMAN
Meryem Aynur KAYMAZ
Meryem HAYDARI
Sibel SİĞİRCİ
Yusuf KÜÇÜKKILIÇ
Merve ÖDEMİŞ
Şerife DAL
Fatma Nur GÜVEN
Sümeyye ÇOBANOĞLU
Zeynep Züleyha KAHRAMAN
Nurullah POSLU
Özlem KÖZOĞLU
Safiye Nur Şafak
Nihan Saliha AKYÜZ
Sena GÜZEL
Hayrunnisa AYÇEKEN

TASARIM

Mehmet Emin ÖZKÜRKÇÜLER

EDİTÖR'den

Bihi

Dönemin son sayısında sizlerle birlikteyiz. 2017 Ekim ayında başlayan dergi hazırlıklarımız, kasım sayısından sonra bu aya kadar beş sayı ile sizlerle buluştu.

Bir öğretim yılını daha bitirmek üzere olduğumuz şu günlerde biz de yeni öğretim yılında sizlere daha kaliteli bir içerik sunmak üzere dinlenmeye çekileceğiz. Bu sayımızda "okuma" dosyasını açtık ve dergimizin geneline yaymaya çalıştık. Yazarlarımız özellikle bu dönemde beş sayı ile birlikte köşelerini iyice tanıdılar, güven kazandılar. Artık yapacaklarını, yapmak istediklerini daha iyi biliyorlar.

İlk sayımızla söz vermiştik: Vahyin kuşatıcı dilinden ve doğrularından ayrılmayacağız, demiştik. Sizlerden özellikle içeriğe dair bu anlamda herhangi bir olumsuz tepki almadık. Bizleri en çok bu durum sevindirdi. Kaldığımız yerden aynen devam edeceğiz.

Yeni dönemde mezunlarımız olacak. Onların yerine bu işi başarıyla götürecek yeni yazarlarımız katılacak.

Biz son sayımız sonrası dergi yönetimimizle sizlerden gelen her türlü tepkiyi de içine alan bir değerlendirme toplantısı yapacağız. Bu dergi nasıl daha iyi olabilir, konuşacağız.

Dergimizi sosyal ortama da taşıdık. Facebook, twitter ve instagram hesaplarımızı da takip etmenizi isteriz.

Allah Teala'dan amellerimizi kabul etmesi dileğiyle sizleri Allah'a emanet ediyoruz.

İÇİNDEKİLER

18

24

29

SAYFA

04

Gündem

—

SAYFA

09

Evreni
Okumak

—

SAYFA

12

Bir Ayet
Bir Hadis

—

SAYFA

16

İslam
Tarihi

—

SAYFA

22

Esmâ-i Hüsnâ

—

SAYFA

26

Kavram

—

SAYFA

30

Deneme

SAYFA

05

İnsanı
Okumak

—

SAYFA

10

Okumak
Nedir

—

SAYFA

13

Akaid/
Kelam

—

SAYFA

18

İlmihal

—

SAYFA

24

Kaçış
Planı

—

SAYFA

28

Portre

—

SAYFA

36

İktibas

SAYFA

08

Vakıayı
Okumak

—

SAYFA

11

Zihinsel
Seyahat

—

SAYFA

14

Kültür / Sanat

—

SAYFA

20

Röportaj:
Seyfettin Huca

—

SAYFA

25

Açık Mektup

—

SAYFA

29

Hikmet

—

SAYFA

37

İnceleme
Araştırma

2 Nisan Pazartesi günü, Afganistan'ın Kunduz eyaletine ABD destekli Afgan ordusu bir katliama imza attı. Afganistan 'da "terörü" bitirmek için varlığını sürdüren ABD kuvvetleri, yüzden fazla Müslüman çocuğu, hafızlık töreni sırasında katletti, yüz elli de yaralı var.

Korkunç saldırı, üst düzey Taliban yöneticileri vurma bahanesiyle gerçekleştirildi. Yapılan açıklamaya göre ise saldırıda ölenlerin tamamı sivillerden oluşuyor.

Ardı arkası kesilmeyen katliamlar, katledilen masum çocuklar ve yine başrolde ABD var. Peki, ABD'nin Afganistan'da ne işi var? Afganistan'a ne amaçla gitti? Orada ne yapıyor? ABD 11 Eylül saldırısından sonra, saldırıyı gerçekleştirenleri bulmak amacıyla girmişti Afganistan'a. Nasıl oluyorsa 17 yıldır teröristleri bulamadı. Hatta bu konuda o kadar beceriksiz ki yanlışlıkla sivilleri öldürdü (!) Son gerçekleştirdiği saldırıda hafız çocukları katletti.

ABD "terörizmi bitirme" başlığı altında yıllardır aynı politikayı uyguladı. Uygulamaya da devam ediyor. Bu planın altında işgal edilen yerlere göre amaç da değişiyor. Afganistan'ın jeopolitiği ABD için çok önemli. ABD'nin planlarını bozabilecek tek kitle ise Müslümanlar. Bunun farkında olan ABD her fırsatta Müslümanlara saldırıyor.

1979'da Rus işgali ile başlayan Afganistan'ın bağımsızlık ve mücadele çabaları, Ruslar sonrası Amerikaya karşı devam etmektedir. 20 yılı aşkın bir zamandır da katliamlar sürüyor. Sadece son on yılda Afganistan'da öldürülen mazlum insanların sayısı yüz binin üzerinde.

Peki Amerika'nın Afganistan'da ne işi var:

- Afganistan dünyanın en büyük uyuşturucu tarlası. Uyuşturucu dünyanın kar payı en yüksek işi. Amerika bu trafiği kontrol etmek istiyor.
- Afganistan, Rusya için Hint okyanusuna açılan kuzey-güney koridorunun en önemli bölümü. Amerika bu anlamda dünya hakimiyeti ve dengeler için bu koridoru elinde tutmak istemektedir.

"Eğer siz bir yara aldıysanız, şüphesiz onlar da benzeri bir almıştı. İşte (iktidar ve hakimiyet) günlerini insanlar arasında böyle dönem dönem döndürürüz. Allah sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle yapar. Allah zalimleri sevmez"

GÜNDEM

Dosya: **OKUMAK**

İNSANI OKUMAK

Bakara Suresi 29. ayette “yeryüzündeki her şeyin insanlar için var edildiği” aktarılmıştır. Bakara Suresi 30. ayette ise, Allah Teala insanı yaratmak istediği zaman, meleklerle bu insandan “halife” olarak bahsetmiştir. Buna göre insan, daha var olmadan “Allah’ın, yeryüzündeki nimetlerini onun rızasına uygun olarak tasarruf edecek varlık” olarak konu edilmiştir.

İnsanı yoktan var eden Allah Teala, onu başıboş bırakmamış (Kıyamet 36), insana bilmediklerini öğretmiş (Alak 5), sadece kendisine kulluk etmesini istemiştir (Zariyat 56).

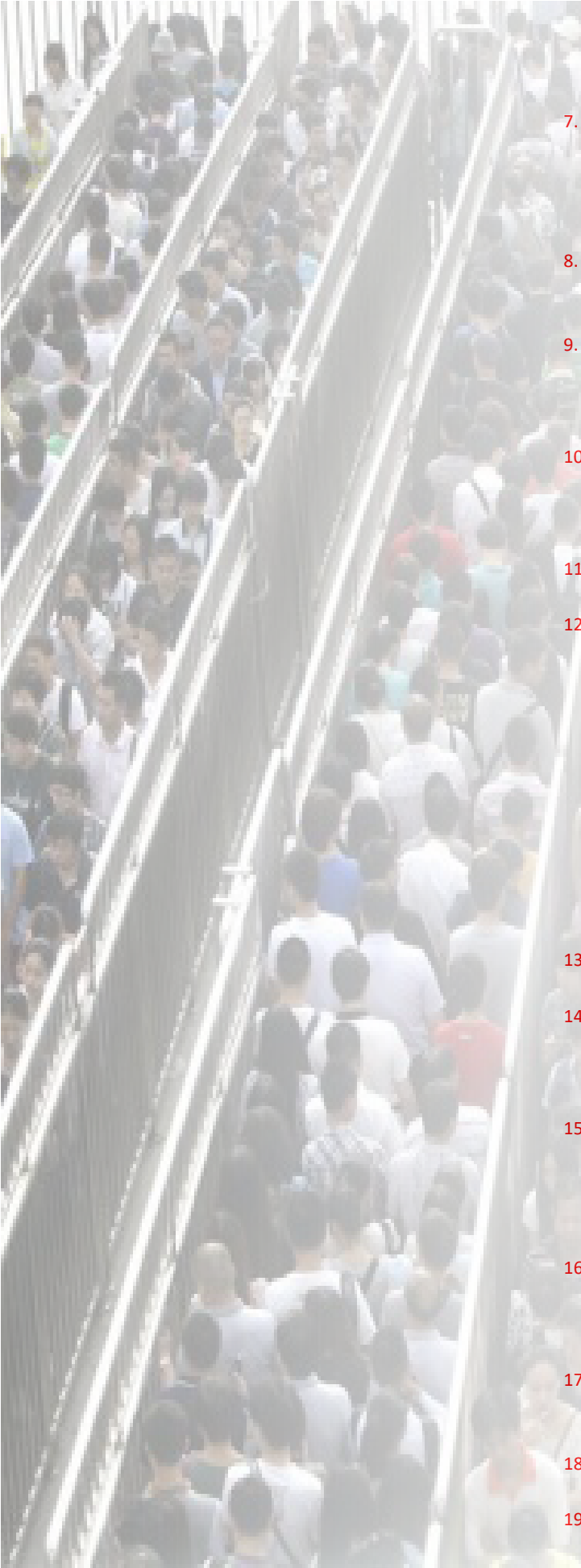
Allah Teala, sadece kendisine kulluk etmesini istediği insana dönem dönem kitap ve peygamber göndererek hatırlatmalarda bulunmuştur. (Bakara 151, Nahl 36)

İlahi kitapların ve gönderilen peygamberlerin muhatapları insanlar olmuştur. Ancak maalesef, ademoğlunun tarihi pek çok alanda olduğu gibi “kulluk” konusunda da çok kötüdür. Bizzat Kuranı Kerim “insan” kelimesinin geçtiği neredeyse her yerde olumsuz durumlardan bahsetmiştir. Şimdi biz iki ana bölümde Kuran – insan ilişkisini ortaya koymak istiyoruz:

1. EY İNSANLAR!

Kuranı Kerim’de 19 yerde, Allah Teala insanlara doğrudan “Ya Eyyüh-ennas” (Ey İnsanlar!) şeklinde seslenir. Hemen bu ayetlerin meallerini aktaralım ve sonra üzerinde değerlendirme yapalım:

1. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin ki, Allah’a karşı gelmekten sakınasınız. (Bakara 21)
2. Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiye! Şeytanın izinden yürümeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır. (Bakara 168)
3. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir. (Nisa 1)
4. Ey insanlar! Peygamber size Rabbinizden hakkı (gerçeği) getirdi. O hâlde, kendi iyiliğiniz için iman edin. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah’ındır. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa 170)
5. Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz. Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur (Kur’an) indirdik. (Nisa 174)
6. De ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ben, yer ve göklerin hükümrânlığı

kendisine ait olan Allah'ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. O hâlde, Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Rasûlüne, o ümmî peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız.” (Araf 158)

7. Fakat onları kurtarınca, bir de bakarsın ki yeryüzünde haksız yere taşkınlık yapıyorlar. Ey İnsanlar! Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. (Bununla) sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz bizedir. (Biz de) bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (Yunus 23)
8. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi. (Yunus 57)
9. De ki: “Ey insanlar, eğer benim dinimden herhangi bir şüphe de iseniz, bilin ki ben, Allah'ı bırakıp da sizin tapıklarınıza tapmam, fakat sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim. Bana mü'minlerden olmam emrolundu.” (Yunus 104)
10. De ki: “Ey insanlar, size Rabbinizden gerçek (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola girerse, ancak kendisi için girer. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar. Ben sizden sorumlu değilim.” (Yunus 108)
11. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Çünkü kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir. (Hacc 1)
12. Ey insanlar! Ölümünden sonra diriliş konusunda herhangi bir şüphe içindeyseniz (düşünün ki) hiç şüphesiz biz sizi topraktan, sonra az bir sudan (meniden), sonra bir “alaka”dan, sonra da yaratılışı belli belirsiz bir “mudga”dan yaratmış ki size (kudretimizi) apaçık anlatalım. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde durduruyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyor, sonra da (akıl, temyiz ve kuvvette) tam gücünüze ulaşmanız için (sizi kemale erdirmiyoruz.) İçinizden ölenler olur. Yine içinizden bir kısmı da ömrün en düşkün çağına ulaştırılır ki, bilirken hiçbir şey bilmez hâle gelsin. Yeryüzünü de ölü, kupkuru görürsün. Biz, onun üzerine yağmur indirdiğimiz zaman kıpırdar, kabırır ve her türden iç açıcı çift çift bitkiler bitirir. (Hacc 5)
13. De ki: “Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım.” (Hacc 49)
14. Ey insanlar! Size bir örnek verildi. Şimdi ona iyi kulak verin. Sizin Allah'tan başka tapıklarınız bir sinek dahi yaratamazlar, hepsi bunun için toplansalar bile. Eğer sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan kurtaramazlar. İsteyen de âciz, istenen de. (Hacc 73)
15. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Hiçbir babanın çocuğuna hiçbir yarar sağlayamayacağı, hiçbir çocuğun da babasına hiçbir yarar sağlayamayacağı günden korkun! Şüphesiz Allah'ın va'di gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. O aldatıcı şeytan da Allah hakkında sizi aldatmasın. (Lokman 33)
16. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size göklerden ve yerden rızık veren bir yaratıcı var mı? O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz? (Fatır 3)
17. Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın çok aldatıcı (şeytan), Allah hakkında sizi aldatmasın. (Fatır 5)
18. 18- Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise her bakımdan sınırsız zengin olandır, övülmeye hakkıyla lâyık olandır. (Fatır 15)
19. 19- Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere

ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır. (Hucurat 13)

Ayetlerin geneli itibarıyla Allah Teala'nın kendisini insanlara "yaratıcı, nimet veren ve hesaba çekecek olan" olarak tanıttığını görüyoruz. Bu anlamda insanları da, kendisine kulluk etmeye çağırmaktadır.

Peki insanlar bu seslenişe tarih boyunca nasıl karşılık vermişlerdir. Yine sözü sadece ayetlere bırakıyoruz:

2- ONLARIN ÇOĞU..

- Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan sapırtırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar. (En'am 116)
- Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır. (Maide 49)
- Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilse ya!" (Ey Muhammed!) De ki: "Şüphesiz Allah'ın, bir mucize indirmeğe gücü yeter. Fakat onların çoğu bilmiyor." (En'am 37)
- Onlar, Allah'ın nimetini bilirler, sonra da inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir. (Nahl 83)
- Ey Muhammed, de ki: "Şüphesiz, Rabbin rızık dilediğine bol verir ve (dilediğine) kısar. Fakat insanların çoğu bilmezler." (Sebe 36)
- De ki: "Yeryüzünde dolaşın da önceki milletlerin sonlarının nasıl olduğuna bakın." Onların çoğu Allah'a ortak koşan kimselerdi. (Rum 42)
- Onlar ne zaman bir antlaşma yaptılarsa, içlerinden birtakımı o antlaşmayı bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez. (Bakara 100)
- Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Yine de insanların çoğu ancak inkârda direttiler. (İsra 89)
- Biz de bugün bedenini, arkandan geleceklere ibret olman için, kurtaracağız. Çünkü insanlardan birçoğu âyetlerimizden gerçekten habersizdir. (Yunus 92)
- "Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Bizim, Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler." (Yusuf 38)
- Onların çoğu ancak zannın ardından gider. Oysa zan, hak namına hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilendir. (Yunus 36)
- Andolsun, biz bunu insanlar arasında, düşünüp ibret alsınlar diye tekrar tekrar açıkladık. Fakat insanların çoğu nankörlükte direttiler. (Furkan 50)
- Bunlar da şeytanlara kulak verirler. Onların çoğu ise yalancıdır.

(Şuara 223)

- Onların çoğu Allah'a ancak ortak koşarak inanırlar. (Yusuf 106)
- Andolsun, size hakkı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmayanlarsınız. (Zuhuruf 78)
- Müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir. Artık onlar işitmezler. (Fussilet 4)
- Allah, ne "Bahîre", ne "Sâibe", ne "Vasîle", ne de "Hâm" diye bir şey meşru kılmamıştır. Fakat, inkâr edenler Allah'a karşı yalan uyduruyorlar. Zaten çoklarının aklı da ermez. (Maide 103)
- Onlar, "Allah, ölen bir kimseyi diriltmez" diye var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, diriltecek! Bu, yerine getirilmesini Allah'ın üzerine aldığı bir vaddir. Fakat insanların çoğu bilmezler. (Nahl 38)
- Kıyamet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar. (Mümin 59)

Görüldüğü üzere insanlık tarihi "kulluk" sınavında iyi bir görüntü verememiştir. Her dönem insanların büyük bir kısmı zarar etmiştir. Bugün de aynı manzara devam etmektedir.

Önemli olan çoğunluğun yanında olmak değil, hakkın ve hakikatin peşinde olmaktır.

"Eğer yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan seni Allah'ın yolundan sapırtırlar. Çünkü onlar sadece zanna uyarlar ve saçmalarlar. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan kimlerin saptığını çok iyi bilir. O, doğru yolda olanları da çok iyi bilir." (En'am-116,117)

Dosya: **OKUMAK**

VAKIAYI OKUMAK

Bunları ve benzeri cümleleri birçok kez duymuş veya biz de söylemişizdir. Çünkü durum hepimiz için aynıdır. Her an ölüme yaklaşılan, durdurulamayan ve geriye dönüş olmayan bir yaşam. İçinde bizi, onları ve diğerlerini barındıran; şahit olunanlarla nitelendirilen bir yaşam.

Birçoğumuzun yoğun bir yaşam temposu vardır ama bunca yoğunluğa rağmen 'gündemi' takip etmeden duramayız hatta takip etmek zorunda olduğumuzu düşünürüz ve zaten yoğun olan hayatımıza gündemler de eklenince tam bir karmaşada buluruz kendimizi. Bu kadar karmaşayı bir kenara bırakıp sadece, olanı anlamaya çalıştığımızda ise ilk anlayacağımız; şu ana kadar hiçbir şey anlamadığımız ve her olayın bir iç yüzünün olduğudur. Bunun için büyük örnekler aramaya gerek yok. Birçoğumuzun yaşamaktansa ölmeyi dilediği anlar olmuştur ama biz o olayı yaşamamış olsaydık şu anki biz olmazdık. Bunun gibi birçok örnek verilebilir. Yaşantımız, yaşananlar, hepsi, hepimiz iç içe geçmiş birer olay örgüsünden ibaretiz. Bu sebeple gündemi 'bu an' ile takip edemeyiz. Büyük resmi, resmin çerçevesini, bu çerçevenin dışını en önemlisi ise bu resmi bu çerçeveye koyanı bilmeliyiz ki resmi gerçek manası ile görebilelim. Görmek de yetmez... Kur'an ve sünnet ile kalıplaşmış bir zihinle gördüğümüzü yorumlayarak kendimize ders çıkartabilelim.

Yoğun gündem, yüksek hayat temposu, arzular, bitip tükenmek bilmeyen dünya ihtiyaçları; tüm bunlar gerçekleri görmemize çoğu zaman engel oluyor. Hakikat şu: "Zaman akıp gidiyor. Hesap günü yaklaşıyor. Bizi hesap günü zor durumda bırakacak her şeyden kurtulmamız gerekiyor."

İşte bizi bu hakikatten uzaklaştıran tüm olayları yeniden değerlendirmemiz gerekiyor. Sahte gündemleri terkedip, ez-Zikr'e dönmeliyiz.

"YAŞAM TÜM HIZIYLA AKIYOR, ÖMÜR GELİP GEÇİYOR, DAHA DÜN GİBİDİ."

”

Dosya: **OKUMAK**

EVRENİ OKUMAK

İnsan, hayatı boyunca çevresine bakmıştır. Dağ, taş, ot, bayır, insanlar, hayvanlar... Bunu böyle sıralayabiliriz. Ama insanın çok merak ettiği bir şey vardı. Evren... Nedir bu evren?

Eğer bilimsel bir dille tanıtabilecek olursak evren; sonsuz uzay ve uzay içindeki gök varlıkların tümüne denir. Yani yıldızlar, galaksiler, gezegenler, dünya, insanlar, hayvanlar, bütün mahlûkat. Çok büyük geliyor, değil mi? İnsanın aklının alamayacağı kadar büyük. Ama insan merak ediyordu işte.

Allahu Teâlâ insanın yaşaması için evreni yarattı. İnsanın bir yaratıcısı olduğunu fark ettirmek için evrene örnekler koydu Yüce Allah. "Eğer fark edemezse" diye de insanların içinden insanlara öncülük etmesi için insanlar seçti (peygamberler). Sadece insanın yaratıcısını fark edebilmesi için.

Kainat hal diliyle Allah'ı zikretmekte ve tesbih etmektedir. Bunu görmek, anlamak veya okumak için sadece kainatı gözlemek yeterli olacaktır. Kur'an Kerim'in dikkat çektiği yer, gök, güneş, ay, dağlar, nehirler, bulutlar; evet bunların hepsi hakikatin ayetleridir. Fakat modern insanın, beton kentlerde oluşturduğu sürgün hayatlar bu ayetleri okumasına engel olmaktadır. Tek yol vahye kulak vermek gereğini yapmaktır.

Allah (cc.) Kur'an'da evreni en güzel biçimde anlatmıştır. Kur'an'ı okumak, evreni okumak bir nevi. Ama önemli olan okumak değildir. Önemli olan, okuduğunu anlamaktır. Kur'an'ı okuyarak, anlayarak, evreni okumuş, anlamış oluruz. Bunun için, Kur'an'da evren ile alakalı ayetlere gelin birlikte bakalım.

Allah evrende yarattığı her varlığı belirli bir ölçü içinde, özenle yaratmıştır. Bu nedenle Allah'ın yarattığı varlıklarda güzellik, ölçü, uyum ve denge vardır. Bu konuda Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık."

Yine Allah Teala şöyle buyurmaktadır: "O, yedi göğüş tabaka tabaka yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir daha bak! Hiçbir çatlak (ve düzensizlik) görüyor musun?"

"Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu, mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah'ın takdiridir. Ayın dolaşımı için de konak yerleri (evreler) belirledik. Nihayet o, eğrilmiş hurma dalı gibi olur. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri yörüngede yüzmektedir."

Kamer-49

Mülk-3

Yasin-38, 39, 40

Dosya: **OKUMAK**

OKUMAK NEDİR

Okumak, sadece bir metni seslendirmek değildir. Okumak idrak etmek, yorumlamak, birleştirmek anlamlarına da gelir. Yani okumak, bir anlama sürecidir.

Öğrenme yoluna giren bir Mümine üç şeyi okuması emredilir. Kitap, evren ve insan... Kur'an'dan ilk inen ayetler, A'lak suresi dikkatle okunduğunda üç okumanın ilk beş ayette yer aldığı görülür.

Ümmi Peygambere ve onun elçiliğiyle hepimize gelen ilk vahiy olan “Oku!” emrinden kasıt nedir? Okuma yazma bilmeyen peygamberimizin ortada okuyabileceği bir kitap da yoktu. Peki, Nebi (sav) neyi, nasıl okuyacaktı? Allah'ın evrende yarattığı ve O'nun (cc) büyüklüğüne, Rabbliğine, egemenliğine, eşsiz sanatına delalet eden ayetleri okuyacaktı. Güneşi, ayı, dağları, canlıları...yani, hakikati anlayıp kavraması istenmektedir.

Bu ayetler, Peygamber'e ve onun şahsında tüm Müslümanlara okumayı emretmiş, onları kalemle yazmaya ve ilimde gelişip

yetkinleşmeye teşvik etmiştir. İlk vahyin “oku” emriyle başlaması okumanın ve ilmin dinde ve insan hayatında ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Ayrıca, âyette “Yaratan Rabbinin adıyla oku” buyurularak özellikle yaratma sıfatına vurgu yapılmıştır. Çünkü hem insandaki okuma yeteneği ve imkânını hem de onun okuduğu, incelediği, anlamaya ve kavramaya çalıştığı objeleri, nesneleri yaratan Allah'tır. İnsan, bilgi edinme sürecinde Allah'ın verdiği imkân ve yetenekleri kullanmakta, O'nun yarattığı şartlarda ve onun yarattığı varlıklar üzerinde bilimsel inceleme ve araştırmalar yapmaktadır. Ayrıca Kur'an'ın, canlılar arasında insanın farklı ve üstün yerini onun öğrenme özelliği ile tanımlaması son derece anlamlıdır.

Dosya: **OKUMAK**

ZİHİNSEL SEYAHAT

Okumak, insanoğlunun fıtratından gelen merak duygusu ve bilgi açlığını tatmin etmek amacıyla yapılan faaliyetlerdir. Okumanın insan üzerinde hafızayı güçlendirme, analitik düşünceyi geliştirme kültür ve hayal gücünü genişletme gibi birçok olumlu etkisi vardır. Onu bizim için asıl önemli kılan şeyse Allahü Teâlâ'nın ilk emri, insanlığa gönderdiği mucizenin ilk ayeti olmasıdır.

Okumak bizlere kıtalardan kıtalara, iklimlerden iklimlere, asırlardan asırlara, fikirlerden fikirlere hatta zihinlerden zihinlere seyahat etme fırsatı sunar. Yolunu arayan kimsenin arayışı samimiye eğer kitaplar onu hakikate götüren bir yol olabilirken; rotasını kaybetmiş, tahsilini karanlık üzerine yapan, kendi akıllarına tapan yüreği cahiller içinse kara delikte biraz daha kayboluş, saplantılı fikirlerine olan inancı biraz daha kuvvetlendiriş olabilmektedir. Rotası, yolu, rehberi belli olanlar içinse kitaplar bulunmaz bir nimettir. Gıpta edilecekler kategorisine girmek için bir araç, Allah'ın kitabını daha iyi anlamak uğruna yürünen bir yoldur.

Okumak asil bir davranış, cahilliğe karşı bir savaştır. "...Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer 39/9). Nasıl karanlıkla aydınlık apayrıysa birbirinden, ilim de öylece ayırır insanları birbirlerinden. Rasulullah (sav) "Âlimin âbide üstünlüğü, benim sizin en aşağı derecede olanınıza üstünlüğüm gibidir. Şüphesiz ki Allah, melekleri, gök ve yer ehli, hatta yuvasındaki karınca ve balıklar bile insanlara hayrı öğretenlere dua ederler." buyurmuştur. İlim sahibine verilen dereceyi görebiliyor muyuz? Anlayabiliyor muyuz? Öğretmek için önce öğrenmek gerek, öğrenmek içinse okumak gerek, bıkmadan usanmadan.

Biz yılda okuduğumuz 15-20 kitapla övünüp, o hiç bitmeyen sınavlarımızı, işlerimizi, ödevlerimizi okumamak için bahane ederken İbni Rüşt'ün evlendiği gece ve babasının öldüğü gece hariç okumadan geçen tek gecesi olmamıştır. Ebul Ferec İbnül cevzi elli yaşına kadar okuduğu yirmi bin kitaptan küçümser bir edayla bahsederdi. İbni Hacer'in eşi Üns hem çok meşgul bir alim olan eşinin ihtiyaçlarıyla ilgilenmiş hem 10 çocuk büyütmüş hem de Sahihi Buhari'yi senediyle ezberleyip el-İraki'den icazet almıştır. Üstelik evlatlarını da bu düzen üzere yetiştirmiş 5 kızına da Sahihi Buhari'yi ezberletip icazet aldirmiştir. İbni Teymiye okurken uyuyakalırsam acım beni uyandırısın da okumama devam edeyim diye saçlarını asarak uyurdu. Çünkü okumak karanlığa karşı bir mum yakmaktır. Onlar bunu yaptılar.

Lakin biz modern dünya insanları kendimize verilmiş nimetlere öyle nankör, bilgiye öyle kör, cehalete öyle esiriz ki tüm heyecanlarımızı, hayallerimizi, aksiyonlarımızı gündemlerimizi teknoloji kutularına göre belirliyor günümüzün neredeyse yarısını onlara ayırıyor onların ötesinde hayal kurmaya dahi üşeniyoruz. Oysa insana ufuk kazandıran, ilmin kapısını açan kitaplardan öyle uzağız ki günde bir dakikamızı zor ayırıyoruz ona. Üç beş

kitap okuyanlara kitap kurdu gözüyle bakıyor aman ne çok okuyorlar diyoruz. Çünkü biz tüm bilgi ihtiyacımızı teknoloji kutuları ve okullardan rahatlıkla karşılayabiliyoruz(!)

Okumak bir vizyon, bir misyon gerektirir. Önce Allah'ın kitabını tekrar tekrar, her seferinde aynı heyecan ve inançla ne kadar okuyabilirsek o kadar okuyarak, hem lafzını hem mealini hem yüreklerimiz hem amellerimiz için daima okumalıyız. Hemen ardından Rasulullah'ın (sav) hadislerini okumalıyız. Her sefer yeni bir sünnet öğrenme ve yaşama amacıyla, az da olsa devamlı bir biçimde daima, daima okumalıyız.

Sonra bu iki kaynağın çizgisinde bize fayda sağlayacak her şeyi -şayet zararı daha fazla değilse- bir düzen ve ölçüyle usanmadan okumalıyız. Çünkü kitap okumadan meydan okuyamayız.

"Dünya ve onun içinde olan şeyler değersizdir. Sadece Allah'ı zikretmek ve O'na yaklaştıran şeylerle, ilim öğreten âlim ve öğrenmek isteyen öğrenci bundan müstesnadır." (Tirmizî, Züh'd 14)

BİR AYET

Meryem Aynur KAYMAZ

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, kalplerdeki hastalıklara bir şifa, inananlara bir rehber ve rahmet gelmiştir.

Yunus Suresi, 57. Ayet

Ahiretle ilgili açıklama ve uyarıların yer aldığı 45-56. ayetlerin ardından Kur'an-ı Kerim'in öğüt, şifa, rehber (hüdâ), rahmet olarak gösterilmesiyle, bir bakıma, bu açıklama ve uyarıların niçin yapıldığının cevabı da ortaya konmuş bulunmaktadır. Çünkü ahireti inkâr etmek ve bunun neticesinde ahiret sorumluluğunu hissetmeden yaşamak iman ve amelde sapma demektir.

Kur'an, öncelikle bu tehlikeli duruma karşı insanlara öğüt vermekte, onları aydınlatmakta; ikinci olarak her bir insanın gönül dünyalarına hitap ederek ondaki mânevî ve ahlâkî bozuklukları tedaviye yönelmekte, insanın iç dünyasını arındırmasını, doğru inanç ve güzel hasletler kazanmasını sağlayıcı hükümler getirmekte; üçüncü olarak Kur'an'ın uyarı ve öğütlerini ciddiye alıp onun şifa verici hükümlerini benimseyen müminin doğru ve yanlışları görmesine, ebedî kurtuluşa yönel-

mesine ve hak yolda yürütmesine rehberlik etmekte; nihayet bu kemal derecelerini aşan müminlerin Allah'ın sevgi ve merhametini kazanmalarını sağlamaktadır.

Kur'an-ı Kerim'in özellikle müminler için bir rehber ve rahmet olarak gösterilmesi, insanların Kur'an karşısındaki tavrıyla ilgilidir. Çünkü inatçı ve ön yargılı tavırlarıyla daha baştan doğru ve hayırlı olan şeylere kendilerini kapatanlar, nübüvvet ve vahiy nurundan yararlanamazlar; bu yüzden de özünde hidayet ve rahmet olan Kur'an bunlara fayda sağlamaz. Nitekim Araf suresinde de (7/179) "...Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da akılsızdırlar. İşte asıl gafiller onlardır" buyrulurak bu hususa açıklık getirilmiştir.

"Kur'anı okuyunuz. Zira Kuran kıyamet günü kendisini okuyanlara şefaathî olarak gelecektir."

Müslim

Kur'an-ı Kerim, Allah'ın insanlara indirdiği son kitaptır. Kur'an, son peygamber Hz Muhammed (sav)'a Cebrail (as) tarafından vahiy yoluyla indirilmiştir. Ve o zamandan günümüze kadar bozulmadan gelmiştir. Kur'an-ı Kerim ferde ve topluluğa, bütün insan sınıflarına, bütün memleketlerde ve bütün devirlerde insan hayatının bütününe bir hidayet rehberidir.

Bu hadiste de görüldüğü gibi Allah bize Kur'an'ı okumamızı emretmiş. Peki Kuran neden okunmalıdır? Kur'an-ı Kerimden cevaplırsak: "Kur'an, dosdoğru yolu göstermek için.", "Allah'ı (c.c.) tanımamız için.", "Düşünüp anlamamız için.", "Doğru ile yanlışın ayrılması için.", "Kendisiyle hükmedilmesi için.", "Cennetle müjdelemek için.", "Şerefimizi kazanmamız için.", "Kendisi vasıtasıyla cihad etmemiz için.", "Allah'ın azabına karşı uyarmak için.", "Uygulamamız ve ona göre yaşamamız için.", "Nasihat almamız için.",

"Fert ve toplumların meselelerine çâre olması için.", "Hayırlara ulaşmamız için.", "İmanımızın ve Allah'a olan saygımızın artması için." okunmalıdır.

Elbette Kur'an'ı okumalıyız ancak, araştırmalara göre Kur'an en çok okunan ama en az anlaşılan kitap olarak karşımıza çıkıyor. Modern dönemde Kur'an; büyü ya da fal baktırmak ya da nazardan korunmak, ölümlerin ruhlarını şâd etmek vs. gibi nedenlerle okunmaktadır. Ancak Kur'an; Allah'ın kelâmı olduğu bilinciyle, anlama niyetiyle, ağır ağır, bazen sesli, bazen sessizce, ve en önemlisi alınan mesajları hayata yansıtarak okunmalıdır.

Kuran diğer birçok hadiste de bahsedildiği gibi şefaathîdir. Kur'an'ın her harfinde sevap vardır. Öğrenen de öğreten de en hayırlı olarak müjdelenmiştir.

Allah hepimizi Kur'an'ın şefaatine nail eylesin.

BİR HADİS

Mediha UZMAN

Akaid / Kelam

Sözlükte geleceğe ait olmak üzere "belirlenmiş zaman, belirli bir zamanın sonu" anlamlarına gelen ecel, ehli sünnet alimlerine göre daha çok "Allah'ın canlıların öleceğini bildiği zaman" diye tarif edilir. Buna göre ecel, hayat süresi ve ölüm için takdir edilen zamanı ifade ettiğinden kaderle ilgili bir konudur.

Bu sebeple canlıların her birinin yaşayacağı ecel tek olup kesinlikle değişmez. Hiçbir canlı kendisi için takdir edilen zamandan önce hayat bulamayacağı gibi hakkında takdir edilen ölüm vakti gelmeden de ölmez. Tabii yolla da olsa, kaza ve katil yoluyla da olsa herkes kendi eceliyle ölür. "Maktül öldürülmeseydi yaşardı" demek vakıaya aykırıdır, ecel ise vakianın ifadesidir. Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın izni olmadıkça hiçbir nefsin ölmeyeceği ve ölümün, vakti tayin edilmiş bir yazıya göre vuku bulduğu bildirilmiştir (3/145). Ayrıca eceli gelen hiçbir nefsin yaşatılmayacağı kesin bir şekilde anlatılarak herkesin eceliyle öldüğüne işaret edilmiştir. (63/11)

Ecel hiçbir şekilde değişmez. Bazı ibadet ve güzel davranışların ömrü uzatacağına dair hadisler, insanları hayırlı ve güzel işlere teşvik etmeyi amaçlayan hadisler olup, genellikle şu anlamda yorumlanmışlardır:

1- Ömrün artmasından maksat elem ve kederden uzak, huzur ve mutluluk içinde, sağlıklı, güçlü ve kuvvetli yaşamaktır.

2- Yüce Allah bu gibi kimse-lerin iyilik yapacağını bildiği için ezeli planda onların ömrünü buna göre fazla belirlemiştir.

Ehli Sünnet alimlerine göre öldürülen, intihar eden, bir hastalığa bağlı olarak vefat eden veya kaza ile ölen kişiler de ecelleri ile ölmüşlerdir. Çünkü ecel, hayatın tereddütsüz olarak son bulduğu andır. Şayet maktul öldürülmemiş olsaydı, zaten o anda bir başka şekilde yine ölecekti. Her zaman için ecele bir şeyler sebep olur ve kişi hayatını kaybeder; şu ya da bu şekilde. Allah Teala'dan, rızasına uygun bir hayat ve hayırlı ölümler temenni ederiz.

KÜLTÜR / SANAT

SÜLEYMANİYE KÜTÜPHANESİ

İstanbul Süleymaniye Camii Külliyesinin bir bölümünde yer alan yazma ve basma eserler araştırma ve ihtisas kütüphanesi.

Süleymaniye Camii Külliyesinin, Evvel ve Sani medreseleriyle Sıbyan Mektebi olarak yapılmış binalarda yer alır. Sani Medresesi 1918'den bu yana, Evvel Medresesi ve Sıbyan Mektebi ise 1957'den itibaren kütüphane olarak kullanılmaya başlanmıştır. Sıbyan Mektebinde Süleymaniye Çocuk Kütüphanesi hizmet vermektedir.

16. yüzyıl mimarisinin güzel örneklerini üzerinde taşıyan Süleymaniye Külliyesinin bir bölümü olan Süleymaniye Kütüphanesi; uzun yıllar devrinin öğretim müessesesi olarak kültürümüze hizmet etmiştir. Günümüzde de bünyesinde bulunan kıymetli yazma ve basma eserleriyle ülke ve dünya çapında kültür hizmeti vermektedir.

Süleymaniye Kütüphanesi, Türkiye'nin en büyük yazma eserler merkezi olduğu gibi, dünyada da İslami yazmalar bakımından en önemli koleksiyonlardan birisidir. Bu önemi, Osmanlı sarayında toplanmış olan

padişah nüshalarından gelmektedir. 1918 senesinde padişahların, valide sultanların, bilim ve din adamlarının değerli vakıf kitap koleksiyonlarıyla, tekkelerden, Anadolu'nun çeşitli yerlerindeki kütüphanelerinden getirilen koleksiyonlar, kuruldukları zamanki ad ve demirbaş numaralarıyla Süleymaniye Kütüphanesinde toplanmaya başlandı. Süleymaniye Koleksiyonunu teşkil eden eserler arasında Fatih Sultan Mehmed Han, İkinci Bayezid Han, Birinci Mahmud Han, Birinci Abdülhamid Han, Birinci Ahmed Han gibi büyük devlet adamlarına ait olanları vardır. Bugün kütüphanede 117 koleksiyon bulunmaktadır. Süleymaniye'ye bağlı kütüphanelerle birlikte el yazma eserlerin sayısı 125.000, basma eserlerin sayısı ise 50.000'e ulaşmıştır. Ünik (tek) nüsha da denilen eski tarihi eserler, müellif hattı yazmalar ve sanat değeri taşıyan hat, minyatür ve ciltler özel olarak korunmakta, araştırmacılar bunların mikrofilmlerinden faydalanmaktadır.

Kütüphanede 50-70 kişilik bir okuma salonuyla Süheyl Ünver Arşivinin bulunduğu

bir küçük okuma salonuyla bir sergi salonu bulunmaktadır. Biri mikrofilm ve fotokopi, diğeri cilt ve patoloji olmak üzere iki özel servisi vardır. 1950 senesinde açılan mikrofilm servisinde değerli ve tek nüsha eserlerle, yıpranmaya başlayan eserlerin mikrofilmi alınır. Bu servisin diğer ülkelerle yapılan alışverişler sayesinde hızla zenginleşen arşivinde 3700 civarında nadir yazma eserin mikrofilmiyle 350 eski eserin fotoğraf baskısı bulunmaktadır (1994).

Kütüphanenin cilt ve patoloji servisi 1962 senesinde kurulmuştur. Dünyaca meşhur olan patoloji servisi bir kitap hastanesidir. Kitap cildi ve tamiri konusunda uzmanlaşmış kişilerin hizmet verdiği cilt ve patoloji servisinde tamire muhtaç, özellikle çeşitli kitap kurtları tarafından dantel haline getirilen, rutubet dahil çeşitli tabiat ve diğer faktörlerin etkisiyle dağılmış, kırılmış, yırtılmış, kirlenmiş, solmaya yüz tutmuş eserlerin yaprakları büyük bir itinayla tamir edilmektedir. Daha sonra bu kitaplar ciltlenmek üzere tamir servisine gönderilmektedir.

-DUA-

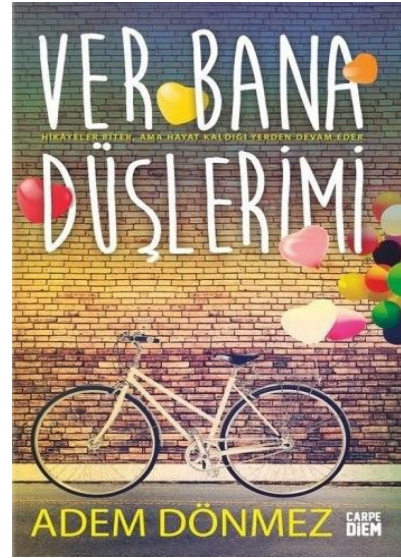
Allah'ım! Senden iman içinde sağlık, güzel ahlâk içinde iman, peşinden rahmet, âfiyet, mağfiret ve rıza gelen bir kurtuluş istiyorum.

EĞRİSİ DOĞRUSU

İnsani ve ahlaki değerlere sahip olmakla yetinip Allah'a ibadetten uzak durmak ne kadar yanlışsa; Allah'a ibadet etmekle birlikte ahlaki erdemlerden uzak kalmak da en az o kadar yanlıştır. Yani ibadetsiz temiz bir kalp ve başı örtülü bir babaanne iddiası nasıl bir zavallılık ise; ibadetle birlikte borcu ödememek, yalan konuşmak ve dedikodu da bir o kadar zavallılıktır.

şu

Tüm dünya Müslümanlarını bir çatı altında birleştiresin diye İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT), İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) ve İslam Ordusu (İO) kurulmuş.

SİNEMA / DİRENİŞ KARATAY

Selahattin Sancaklı'nın yönetmenliğini üstlendiği filmin başrollerini Mehmet Aslantuğ, Fikret Kuşkan, Alperen Duymaz, Ece Yaşar ve Burcu Özberk paylaşıyor.

Film, Anadolu Selçuklu devlet adamı Emir Celaledin Karatay'ın hayatının beyaz perdeye taşınacağı "Direnış Karatay" filmiyle aynı adı taşıyan kitabın yazarı Selma Kayabaşı tarafından senaryolaştırılıyor.

"Alaaddin Keykubat'ın zehirlenerek öldürölmesi üzerine, oğlu Gıyaseddin tahta geçer. Gıyaseddin'in, babası gibi güçlü bir karaktere sahip olmaması ve zayıflığı, Moğolların Selçuklu üzerindeki istahını artırmaktadır. Moğollar, dönemin önemli devlet adamlarından Emir Celaledin Karatay'ı hesaba katmaz. Milletine güvenen Karatay, tüm tecrübe ve gücü ile halkı Moğollara karşı büyük bir direnişe hazırlar. Anadolu'nun kadın, erkek, genç ve yaşlı tüm sessiz kahramanları, devleti ayakta tutmak için destansı bir mücadeleye girer."

NE OKUYORUZ?

Mahmut Sami Ramazanoğlu AİHL Kütüphanesinin 2018 Nisan ayı bülteninde, okulumuzun okuma röntgeni de çekilmiş buna göre:

Kitap sayısı: 11693

Üye sayısı: 2424

En çok okunan kitaplar: Ver Bana Düşlerimi(Adem DÖNMEZ), Açlık Oyunları (Suzanne COOLLINS), Gül Yetiştiren Adam (Rasim ÖZDENÖREN), Görücü Usulü Aşk (Nejla Arslan KURT), Suç Detayda Saklıdır (Conan DOYLE), Ve Dağlar Yankılandı (Khalid Hosseini), Bende Bu Şans Varken (Jeff KINNEY), Ruh Adam (Nihal ATSIZ), Benden Sonra Mutluluk (Özdemir ASAF), Doğu Batı Arasında İslam (Aliya İZZETBEGOVİÇ)

İSLAM TARİHİ

HZ. ÖMER'İN MÜSLÜMAN OLUŞU

Kureyş'in müşriklerinin ileri gelenleri, bir gece Dârünnedve dedikleri toplantı mahallerinde toplanarak, bu dîn gitgide yayılıyor diye görüş-tüler. Uzun konuşmalardan sonra, Ebû Cehil'in teklifi üzerine Peygamber Efendimiz'in vücudu-nu ortadan kaldırmaya karar verdiler. Bu kor-kunç kararı içlerinden en cesur olan, Hattab'ın oğlu Ömer'e verdiler. "Haydi, seni görelim." dediler.

Ömer'in eniştesi Said, kız kardeşi Fâtıma Müs-lüman olmuşlardı. Ömer'in bunlardan haberi yoktu. Kılıcını kuşandı, Müslümanlar da Beyt-i Erkam'da toplanmışlardı. Ömer'in niyeti, oraya gidip Peygamber Efendimiz'i öldürmekti. Yolda Abdullahoğlu Nuaym'e rastladı. Nuaym baktı ki Ömer kılıcını kuşanmış hiddetli hiddetli gidiyor. "Hayrola Hattaboğlu, nereye böyle?" diye sordu.

O da; "Arapların arasına tefrika düşüren Mu-hammed'in vücudunu ortadan kaldırmaya gidi-yorum" dedi.

Nuaym; "Vallâhi sen, çok zor bir işe kalkışmış-sın. Muhammed'in Ashâbı O'nun etrafında pervane gibi dolaşıyor. Farzet ki bu işi becerdin, Abdimenaf oğulları seni yeryüzünde bırakırlar mı?" dedi.

Ömer bu sözlere alındı. "Sen de mi Muham-med'den yana oluyorsun?" diye çıktı.

Nuaym; "Yâ Ömer!.. Sen beni bırak, evvelâ ken-di âilene bak, enişten ve amcan oğlu Said ile, eşi olan kızkardeşin Fâtıma Müslüman oldular." Ömer, öfke ile hemen geri dönüp kız kardeşinin ve eniştesinin evine geldi.

O sırada, Habbab ibn-i Ered de içeride bulu-nuyor, yanındaki Kur'ân-ı Kerim sahifesinden Tâhâ Sûresini okuyordu. Hz.Ömer'in geldiğini işitince, Habbab evin bir köşesinde saklandı ve Kur'ân-ı Kerim sahifesini de sakladılar.

Ömer evin yakınına geldiği zaman, Habbab'ın onlara Kur'ân-ı Kerim okuduğunu işitmişti. İçeri girer girmez onlara; "Şu işitmiş olduğum ses ne idi?" diye sordu.

"Sen, bir şey işitmedin! Aramızda konuştuğu-muz bir şey yoktu" dediler.

Ömer; "Evet! vallâhi, ikinizin de Muhammed'in dînine girdiğiniz, O'na uyduğunuz bana haber verildi" dedi.

Said; "Ey Ömer! Hak ve gerçek dînin, senin dî-ninden başkası olduğunu hâlâ göremedin, anla-yamadın mı?" deyince,

Ömer'in kan başına sıçradı. Kalkıp eniştesinin başına çullandı. Onu öfkeyle yakalayıp yere attı. Fâtma, kocasının üzerinden ayırmaya kalkınca, Hz.Ömer şiddetli bir tokat vurarak O'nun da yüzünü parçaladı.

İş bu dereceye gelince, Fâtma da Said de bağırarak; "Evet! Müslüman olduk. Allâh'a ve Rasûlüne îman ettik! Ey Ömer! Hak ve gerçek olan din, senin dîninden başkasıdır! Biz, şehâdet ederiz ki Allah'dan başka Allah yoktur, yine şehâdet ederiz ki, Muhammed (A.S) Allâh'ın Rasûlüdür. Sen, artık dilediğini yap, elinden geleni geri bırakma!" dediler.

Ömer, kızkardeşinin yüzünü gözünü kanlar içinde görünce, yaptığına pişman oldu. Kızkardeşi Fâtma'ya; "Biraz önce sizden işittiğim okunan o sahifeyi bana verin de, Muhammed'e gelen bu şeye bir bakayım?" dedi. Ömer kâtipti, okuma yazma bilirdi.

O'nun bu dileği üzerine Fâtma; "Senin O'na hakârette bulunmandan korkarız!" dedi.

Ömer; "Korkmayın!" dedi. Okuduktan sonra onu geri vereceğine dair yemin etti.

Fâtma, Ömer'in bununla Müslüman olacağını umdu. "Tâ hâ. Biz Kur'ân'ı sana meşakkat çekmen için indirmedik. Onu, Allah'tan korkan kimse için bir öğüt olarak indirdik. O, yeri ve yüce gökleri yaratan Zât tarafından peyderpey indirilmiştir."

Ömer, hem okuyor, hem de okudukları üzerinde düşünüyordu. Kur'ân'ın ebedî ve edebî belagatı karşısında şaşkına dönmüştü. Sanki, az evvel kılıcının kabzasına yapışıp Peygamberimiz (s.a.v.)'in vücudunu ortadan kaldırmaya giden Ömer, o değildi. Kalbindeki katılık, yüzündeki öfke yok oluvermişti birden. Az evvel kan çanağını andıran gözleri, şimdi aydınlık saçıyordu. Yüzüyle beraber, içi de gülüyordu. Sûrenin,

"Muhakkak ki Allah Benim. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et ve Beni anmak için namaz kıl." ayetini okuyunca haykırdı:

"Bu ne güzel, ne şerefli, ne haşmetli bir kelâm! Bu kelâmdan daha güzel, daha tatlı bir kelâm olamaz!"

İLMİHAL

NAFİLE ORUÇLAR

19 Mart itibarıyla Ramazan iklimine adım atmış olduk. Üç aylar tüm güzelliğiyle hayatımıza girdi. Allah Teala'ya kulluk etmek konusunda bireysel azmi artırmak ve toplumsal bilinç oluşturmak için, bu değerli günlerin ihmal edilmemesi gerekiyor. Bu anlamda sizler için oruç tutmanın mendup olduğu günleri derledik.

Pazartesi-Perşembe Orucu

Peygamberimizin pazartesi ve perşembe günleri oruç tuttuğu ve "İnsanların amelleri Allah Teâlâ'ya pazartesi ve perşembe günleri arz olunur. Ben, amelimin arzı sırasında oruçlu olmayı tercih ederim" (Ebû Dâvûd, İbn Mâce) buyurduğu rivayet edilmektedir. Pazartesi ve perşembe günleri hicri ve miladi takvimlerde eş zamanlıdır.

Her Ay Üç Gün Oruç

Bunu özellikle her ayın 13, 14 ve 15. günlerinde yapmak müstehap kabul edilmiştir. Kamerî takvim (ay takvimi) hesabına göre bugünlere "eyyam-ı bîd" denir. Peygamberimizin özellikle ayın 13, 14 ve 15. günlerinde olmak üzere her ay üç gün oruç tutmayı tavsiye ettiği rivayet (Müslim, "Sıyâm", 181-182) edilmiştir. Bu orucu tutarken hicri takvimin esas alınması doğru olacaktır.

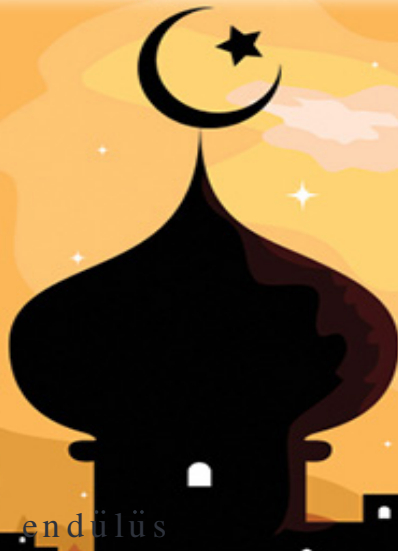
Davud Orucu

Gün aşırı oruç tutmak yani bir gün oruç tutup ertesi gün tutmamak, Peygamberimiz tarafından "savm-ı Dâvûd" olarak nitelenmiş ve bu şekilde oruç tutmanın faziletli olduğu ifade edilmiştir. Peygamberimiz bu şekildeki oruç hakkında "En faziletli oruç Dâvûd'un tuttuğu oruçtur; o bir gün oruç tutar, bir gün tutmazdı" buyurmuştur. Sahâbeden Abdullah b. Amr, "Ben daha fazlasını tutabilirim" deyince, Peygamberimiz bunun faziletli bir şekil olduğunu ve daha fazlasını tutmaya çalışmamayı tavsiye etmiştir. (Müslim) Bu bakımdan gün aşırı oruç tutmak, en faziletli nâfile oruç olarak değerlendirilmiştir.

Zilhicce Orucu

Zilhicce ayının ilk dokuz gününde oruç tutmak tavsiye edilmiştir. Zilhicce ayının 10. günü kurban bayramının ilk günüdür. Peygamberimizin zilhiccenin ilk dokuz günü oruç tutmayı sürdürdüğü rivayet edildiği için zilhiccenin ilk dokuz gününün, yani kurban bayramından önceki dokuz günün oruçlu geçirilmesi müstehaptır. Peygamberimiz arefe gününün faziletine ilişkin olarak "Arefe gününden daha çok, Allah'ın cehennem ateşinden insanları azat ettiği bir gün yoktur" buyurmuş, yine "Arefe günü tutulan orucun bundan önce ve sonra birer yıllık günahları örteceği Allah'tan umulur" buyurduğu (Müslim) nakledilmiştir.

Haram Aylarda Oruç

Haram aylar olarak anılan zilkade, zilhicce, muharrem ve receb aylarında perşembe, cuma ve cumartesi günleri oruç tutmak müstehaptır.

Aşure Orucu

Muharrem ayının onuncu gününe "âşûrâ" denilir. Hz. Peygamber'in bugünde devamlı olarak oruç tuttuğu rivayet edilmiştir. Fakat sadece o günde oruç tutulması doğru görülmemiş, bunun yanında bir önceki veya bir sonraki günün de oruçlu geçirilmesi tavsiye edilmiştir. Aşure orucunu cahiliye döneminde Arapların tuttuğu ve Peygamberimizin de ramazan orucunun farz kılınmasına kadar bu orucu tutmayı emrettiği rivayetleri de vardır. (Müslim) Daha sonra ramazan orucu farz kılınca aşure orucu bir yükümlülük olmaktan çıkarılmış, fakat aşure günü oruç tutulması tavsiye edilmiş ve bugün oruç tutmak sünnet olarak devam etmiştir.

Şevval Orucu

Ay takviminde ramazan ayından sonraki ay, şevval ayıdır. Şevval ayında altı gün oruç tutmak müstehaptır. Bu oruçların bayramın hemen arkasından peş peşe tutulması daha faziletli olmakla birlikte ay içerisinde aralıklı olarak tutmak da mümkündür. Peygamberimizin, ramazanı oruçla geçirip buna şevvalden altı gün ilâve eden kişinin bütün yılı oruçlu geçirmiş olacağı yönündeki ifadesini (Müslim), "Kim iyi bir amel işlerse, kendisine bunun on katı ecir vardır" (el-En'âm 6/160) âyetiyle birlikte değerlendiren alimler, bire on hesabıyla, ramazan orucunun on aya, altı gün şevval orucunun da altmış güne karşılık olduğunu ve bu suretle bütün yılın oruçlu geçirilmiş sayılacağını söylemişlerdir.

Allah Teala'dan bizleri cennetine Reyyan Kapısı'ndan kabul etmesini isteriz.

Röportaj: Seyfeddin Huca

Kuran'ı Kerimin ilk emri olan "ikra" ayetini nasıl anlamalıyız?

Öncelikle kitap okumak olarak anlayamayız çünkü oku emri geldiği zaman ortada okunacak bir kitap yoktu. Kuran okumak olarak da anlayamayız çünkü o dönem Kur'anı Kerim daha nazil olmamıştı. Oku emri ile anlatılmak istenen evrende olan biteni anlayabilmektir. Ölümü anlayabilmek, doğumu anlayabilmektir. Yaratılmışı bakıp yaratana görebilmektir. Evrenin bu müthiş nizamını, mevsimlerin birbirini takip etmesini, küçücük örümceğin ördüğü o incecik ama pürüzsüz ağdaki mahareti görebilmektir. İşte tüm bu olayları kavrayabilmektir kastedilen okumak.

Okumakla salih bir amel işleyebiliyor muyuz?

Okumak başlı başına salih bir ameldir. Ama bu okuma orada bulunan harfleri seslendirmek olarak anlaşılmamalıdır. Şu bulunduğumuz dönemde her şeyin bilgisi mevcuttur. Mesela toplumu yönlendirmek isteyen bir kişi sosyoloji bilimini okuyarak bunu kolayca elde edebilir veya bir bireyin düşüncelerini kontrol etmek isteyen biri psikoloji ilminden faydalanarak bunu gerçekleştirebilir. Bunun yanında salih amel işlemek isteyen bir müslüman buna önce okumakla başlamalıdır.

Okumanın Bireyin ve Toplumun Gelişimi Üzerindeki Önemi Nedir?

Okuyan insan değişir, gelişir. Okumayan değişir ama gelişmez bu değişim bir gerilemedir. Okumayan insan bir demir gibi zaman geçtikçe paslanır ve işlevsiz hale gelir. Batlıların bir sözü vardır "Bilgi Güçtür". Batlılar bunu anladıkları için şu anda onlar hüküm sürüyorlar. Eğer dünya dönerken biz yerimizde sayarsak rezil oluruz.

Okumanın Genelde insan Özelde bir Müslüman için önemi nedir?

Dönemin ihtiyaçlarına cevap vermek için biz Müslümanların tam donanımlı olması gerekir, yoksa karşımızdaki bu sistemli ve bir o kadar güçlü batılı yenmemiz bir hayal olur. Bu bağlamda okumak bilgi edinmek bunu insanlarla paylaşmak sosyal bir sorumluluktur. Rabbimizin

bize emrettiği gibi iyiliğe yöneltip kötülükten alıkoyabilmemiz için öncelikle bizim okuyup kendimizi bu emre itaate hazırlamamız gerekir. Genelde bir insan için önemine değinirsek bir toplulukta ilk dikkat çeken kişiler en çok okuyan ve okuduğunu aktaran kişilerdir. Ayrıca toplumun yöneten insanlarda en çok okuyanları olmalıdır. Çünkü bilgi güçtür.

Okumayı ciddi anlamda sevmeyen insanlar var bunları nasıl yönlendirmeliyiz?

Yönlendiremezsiniz. İnsanlar bir şeye ihtiyaç duyduklarında ona yönelirler. Okumayı sevmeyen insanlara okumalarını söyleyerek onların okumasını sağlayamazsınız. Bu bağlamda en iyi yönlendirme örnek olmaktır.

Okumaya nereden başlamalıyız?

"Nereden başlamalıyız?" sorusunun cevabını verebilmek için "Neye başlamalıyız ya da neye başlamamız gerekiyor?" sorusunun cevabını vermemiz gerekiyor. Yani eğer sözünü ettiğiniz şey bir alanı öğrenmekse; mesela konumuz din olsun, sonuçta ben bir ilahiyatçıyım, fıkıh öğrenmek için 'nereden başlamalıyız, tefsir öğrenmek için nereden başlamalıyız?' gibi bir soru olursa o zaman nereden başlamalıyız ile ilgili bir sıralama önerilebilir. Ama genel anlamda okumaya nereden başlamalıyız sorusunun cevabını vermek bence mümkün değil. Çünkü tavsiye eden herkes kişisel tecrübesine göre tavsiye edecektir. Roman okumaktan, hikaye okumaktan, masal okumaktan, fikir kitabı okumaktan, denemeler okumaktan bahsediyorsak bunun sırasını belirlemek gerçekten güçtür. Okuyucunun kişisel kapasitesi önemlidir. Alt yapısı önemlidir. Okuduklarına ne kadar yoğunlaşabildiği önemlidir ve neyi okumaktan zevk aldığı konusu da önemlidir. Bu nedenle 'nereden başlamalıyız?' sorusuna genel anlamda 'Nereden başlamak gerekir?' diye soruyorsanız ben 'herhangi bir yerden, herhangi bir kitapla başlayabilirsiniz' diye cevap veririm. Evet bir yığın malzeme çıkıyor. E normalde o malzemenin hepsini okuyacak değilsiniz yani. Sevdiğinizi okursunuz, okudukça neyi sevdiğinizi keşfedersiniz, sevmediğinizi terk eder, sevdiğinize biraz daha zaman ayırırsınız. Ama mesele, bir konuyu öğrenmek, bir alanı öğrenmekse o zaman onunla ilgili özel tavsiyelerde bulunulabilir.

Karşı fikirleri ne zaman okumalıyız, ne kadar okumalıyız?

Ben yine muğlak bir cevap vereyim. Önce kendinizin bir fikre sahip olup olmadığınızı gözden geçirin. Mesela şöyle sorun: “Ben hangi konuda ne diyeyim?”. Örnek olsun diye söyleyeyim “Siyasi konuda ne düşünüyorum, benim tercihim nedir?” diye bir düşünün, bir tercihiniz bir fikriniz var mı kendinizi kontrol edin. Bu tercihinizin ya da fikrinizin önce sebeplerini öğrenmeye, delillerini öğrenmeye, kendinizi savunduğunuz fikri niye savunduğunuz konusunda güçlendirmeye çalışın. Bunu güçlendirmeye çalışırken zaten mecburen karşı fikirlerle karşılaşacaksınız. Okuduğunuz kitaplarda illa ki onların cevapları da olacaktır. Böylece, aslında karşı fikirleri birlikte de öğrenmiş olursunuz. Konu din olsun mesela, dinin içerisinde bir akımdan bahsediyor olalım, siz kendi kendinize sorarsınız ‘Ben bu konuda ne düşünüyorum?’ diye. Bir bakarsınız ki aslında o konuda hiçbir fikriniz de yoktur. Çevrenizdekilerin tekrarlayıp durduğu şeyleri tekrarlıyorsunuz. Savunduğunuz bir fikir yoksa zaten, karşı fikir yoktur. Savunduğunuz bir fikir varsa, savunduğunuz fikrin sebebini gözden geçirin. Eğer niye savunduğunuzu bilecek kadar açıklayabiliyorsanız, ondan sonra karşı tarafı okumakta hiçbir sakınca yoktur.

Okumanın sonucunda bir davranış ortaya koymak zorunda mıyız?

Ben yine muğlak bir cevap vereyim. Önce kendinizin bir fikre sahip olup olmadığınızı gözden geçirin. Mesela şöyle sorun: “Ben hangi konuda ne diyeyim?”. Örnek olsun diye söyleyeyim “Siyasi konuda ne düşünüyorum, benim tercihim nedir?” diye bir düşünün, bir tercihiniz bir fikriniz var mı kendinizi kontrol edin. Bu tercihinizin ya da fikrinizin önce sebeplerini öğrenmeye, delillerini öğrenmeye, kendinizi savunduğunuz fikri niye savunduğunuz konusunda güçlendirmeye çalışın. Bunu güçlendirmeye çalışırken zaten mecburen karşı fikirlerle karşılaşacaksınız. Okuduğunuz kitaplarda illa ki onların cevapları da olacaktır. Böylece, aslında karşı fikirleri birlikte de öğrenmiş olursunuz. Konu din olsun mesela, dinin içerisinde bir akımdan bahsediyor olalım, siz kendi kendinize sorarsınız ‘Ben bu konuda ne düşünüyorum?’ diye. Bir bakarsınız ki aslında o konuda hiçbir fikriniz de yoktur. Çevrenizdekilerin tekrarlayıp durduğu şeyleri tekrarlıyorsunuz. Savunduğunuz bir fikir yoksa zaten, karşı fikir yoktur. Savunduğunuz bir fikir varsa, savunduğunuz fikrin sebebini gözden geçirin. Eğer niye savunduğunuzu bilecek kadar açıklayabiliyorsanız, ondan sonra karşı tarafı okumakta hiçbir sakınca yoktur.

Kitaplara ulaşmak çok kolay. Bu durum kitap okumayı beraberinde getirebiliyor mu?

Kitaplara kolay ulaşılabilir olması, kitapların okunmasını da beraberinde getirdiğini zannetmiyorum. Okuyan sayısı artıyor, benim gözlemim böyle. Sayının artmasının hayra dönüşeceğini umarım. Böyle bir umudum var benim. Benim gençliğimdeki okuyucu sayısıyla karşılaştırdığım zaman, şu anda Türkiye’de karşılaştırılamayacak kadar çok sayıda kitap basılıyor. Çok sayıda kitap basıldığına göre, çok sayıda da kitap satılıyor demektir. Satılan kitapların okunmamak için, sadece kitaplığa konmak için alındığına inanmak gereksiz bir inanç. İnsanların pek çoğu kitapları okumak için satın alıyor. ‘Kitap okuma azaldı’ falan diyemezsiniz. Elimizde istatistikler var. Hiçbir yayınevi satmadıkça ve para kazanmadıkça tekrar tekrar kitap basmaz. Demek ki kitap okuyan sayısı çoğalmış. Ama değersizleşme üzerinden birkaç şey söylemek isterim. Kıymetli, kaliteli, içeriği okuyucuyu zorlayacak türden kitapların okuyucusu her zaman azdı. Bugün de az. Şuna bakmak lazım: Ne tür kitaplar çok okunuyor, ne tür kitaplar çok satılıyor diye.. İnsanın zamanını almaktan başka hiçbir şeye yaramayan, içeriği açısından kof

kitaplar çok satılıyorsa, ki ben öyle olduğunu görüyorum, bu değersiz bir kitap ve değersiz bir okumadır. Kıymetli kitapların okuyucusu bin sene önce de azdı bugün de az. Bin sene sonra da az olacaktır. Çok temel eserlerin, çok kıymetli eserlerin Türkçeye çevrilmesi çok bir şeyi değiştirmedir. Sadece meraklı birkaç kişi satın aldı, okuyamayacağını anlayınca da bıraktı. Değerli kitaplar için değerli okuyucular var. Onlar da dediğim gibi az olacaktır.

Kurani Kerim’de üç okuma modeli görüyoruz: Kıraat, tertil ve tilavet. Ne tür bir okumadır bu modeller?

Kurani Kerim okumayla ilgili kıraat, tertil ve tilavet kelimeleri doğru-
dan Kuran okumayla ilgilidir. Kurani Kerimi okumak kesinlikle bir baş-
ka kitabı okumak gibi olmamalıdır, olmaması gerekir. Buna çok dikkat
etmek gerekir. Kuran okuyan kişi Allah’ın sözü ile karşı karşıya olduğu
bilincini korumalıdır her şeyden önce. Eğer bu bilinç korunabiliyor-
sa, kişi hiçbir şey anlamadan okuduğunda bile okuduğu Kuran’dan
olumlu bir şekilde faydalanır. Olumlu sonuçlar elde eder. O yüzden
Kuran’ın karşısına oturan, Kuran’ı eline alan kişide ilk istediğimiz şey
onun Allah’ın sözü olduğunu, mutlak doğruları içerdiğini ve insanlığın
dünya ve ahiret hayrını sağlayacak en önemli kaynak olduğunu bile-
rek okumaya başlayacak. Bunun için elbette okuyacak, okurken yavaş
yavaş okudukları üzerinde düşünmeye, hakkını vermeye başlayacak,
yani bilmediği kelimelerin anlamını öğrenecek, bilmediği ayetin anla-
mını öğrenecek, ayette anlatılan olayın ne olduğunu öğrenecek, bu
olayın ne sebeple gerçekleştiğini öğrenecek, ayette anlatılan kıssanın
kendisine ne vermek istediğini kavrayacak, yani derinlemesine bir öğ-
renme gerçekleştirecek. Son aşamada elinden geldiği kadar şu soru-
nun yanıtını arayacak: “Ben bu ayetten ne öğrendim?”. “Bu ayet bana
ne diyor?, Bu ayet benden ne istiyor? Yani okumayı son basamakta
kişiselleştirecek. O zaman faydası olacağını umuyorum.

Okuyuculara, öğrencilere hangi kitapları tavsiye edersiniz?

Kitap tavsiyesi için de aslında daha önce söylediğim sözlerin benzerini
söylemek zorunda kalacağım. Kitap tavsiyesi neyle ilgili olacak? Hadis
alanıyla ilgilenen birine son zamanlarda çok güzel hadis çalışmaları
yapıldı. Mesela şu kitabı oku söyleyebilirim. Kuran araştırmaları ya-
pan birine falanca kişinin kitabını veya tezini tavsiye edebilirim. Karşı-
dakinin kitap tavsiyesi deyince nasıl bir şey istediğini, ne tür bir kitap
tavsiyesi istediğini bilmem gerekir. Şu an lise talebelerine yönelik bir
şeyler söylüyorsak ben onlara kesinlikle **roman okumayı, deneme
yazıları okumayı, fikir kitapları okumayı** önemsemelerini tavsiye
ederim. Romanlardan **klasikleri, özellikle doğu klasiklerini** tavsiye
ederim. **Nazan Bekiroğlu Hanımefendinin ya da İskender Pala’nın
romanlarından** en azından birkaç tanesini okumalarını tavsiye ederim.
Bir lise öğrencisinin **Simyacı** adlı romanı mutlaka okuması gerek-
tiğini düşünürüm. **Martı** isimli kısacık bir roman var, okunması gerekir
diye düşünüyorum yine. Ama ciddi bir şeyler istiyorum, fikirlerime
yön verecek, İslam’a bakışımı etkileyecek bir kitap tavsiyesi isterseniz
eğer, **Ziyaüddin Serdar’ın İslam Medeniyetinin Geleceği** isimli kiti-
bini tavsiye edebilirim. Ama tekrar söyleyeyim. Bu kitapların herkesi
kuşatması elbette mümkün değil.

Büyük bir konuda küçük bir söyleşi gerçekleştirdik. Dergimiz adına size teşekkür ederiz.

Ben de sizlere teşekkür ederim.

Esma-i Hüsnâ

Hasib

Hasib ismi sözlükte; saymak, hesap etmek, ölçmek, yetmek anlamlarına gelir.

Hasib isminin ıstılah anlamı ise birden fazladır.

Bunlar:

- Kullarını görüp gözetendir.
- Kullarına kafi gelip yeterli olan ve onları koruyandır.
- Kullarının bütün amellerini tek tek sayıp hesap edendir.
- Şahitli ve şerefli olandır.
- Ahiret gününde kullarını hesaba çekip sorgulayacak olandır.

Kur'an-ı Kerim 'de Allahu Teala'nın Hasib isminin hesaba çeken anlamında kullanıldığı yerler;

"Kıyamet günü için adalet terazilerini kurarız. Hiç kims-eye zulmedilmez. Yapılan iş bir hardal tanesi ağırlığınca olsa bile onu getiririz. Hesap görücü olarak biz yeteriz."(Enbiya 47)

Allahu Teala'nın kuluna kafi olması ve onu koruması şeklinde de şöyle kullanılmıştır:

"Onlar ki Allah'ın mesajını insanlara ulaştırırlar. Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka hiçbir şeyden korkmazlar. Hesap görücü koruyucu olarak Allah yeter."(Ahzab 39)

Hasib isminin bize yüklediği görev ve sorumluluklar:

Hasib isminin hesaba çeken anlamı olduğunu ve bu hesap gününün elbet bir gün geleceğini unutmamalıyız. Peygamber efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde buyurduğu gibi hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi ahiret için yaşamalıyız. Bu ifrat ve tefrit arasındaki o önemli noktayı iyi tutturmalıyız. Bu dünyadaki amel

ve ibadetlerimizi bu hadise göre ayarlamalıyız. Hesabımızın kolay geçmesini istiyorsak hazırlığımızı ona göre yapmalıyız. Her yatağa girdiğimizde kendi nefsi muhasebemizi yapmalı, sevap ve günah yönünden hangi tarafın ağır geldiğini takip etmeliyiz. Eğer hesap günü gelmeden kendimizi her gün hesaba çekersek her geçen gün daha iyisine hazırlanır ve Allah'tan bizi kolay bir hesaba çekmesini umarız.

Rabbimizin her türlü şerre ve tehlikeye karşı bize yeteceğine yürekten iman etmeliyiz. Karşılaştığımız sıkıntı ve zorluklar konusunda O'ndan yardım dilemeliyiz. İşlerimizin sonucunu Allah'a havale etmeliyiz. Çünkü Allah kendisine güvenen kulunu mahcup etmez.

"Birtakım insanlar mü'minlere: Düşmanlarınız size karşı toplandılar. Onlardan sakının, dediklerinde bu onların imanlarını bir kat daha artırmış ve "Allah bize yeter O ne güzel vekildir" demişlerdi.(Al-i İmran 173)

Bizler de sahabeler gibi davranmaya çalışmalıyız. Üzerimize düşen görevleri yerine getirdikten sonra tam bir teslimiyetle Allah'a tevekkül etmeliyiz. Allah'tan yardım dilemeliyiz. Biz bu şekilde davranınca da Rabbimiz de her konuda bize yetecektir. Hesap görücü, koruyucu, şahit olarak hep yanımızda olacaktır inşallah.

SERVİSİ

Söyleyeceğim şey sizi entelektüel bir tatmine götürmeyecek ama dünyanızı ve ahiretinizi kurtaracak. Gidin, Ömer Nasuhi Bilmen merhumun ilmihalini alın, okuyun, hazmedin, amel edin ve kurtulun kardeşim. Bir insana yetebilecek ne lazımsa o var orada. Ama hayır, gencimize bu yetmiyor. Niye? Çünkü orada her-mönetik yok, bilmem Heideger yok, Fukuyama yok. Bu, ne lazım sana? Ben buna entelektüel obezite diyorum.

Ebu Bekir SİFİL

Allah Rasulü mezarlığa geldi ve şöyle dedi:

“es-Selâmü Aleyküm, ey bu diyarın Müslüman sakinleri! İnşallah biz de bir gün size katılacağız. Ümit ediyoruz ki kardeşlerimizi görürüz.”

Orada olanlar sordular: “Bizler senin kardeşlerin değil miyiz ey Allah’ın Rasulü?”

“Siz benim ashabımsınız, kardeşlerimiz sonradan gelecek” diye cevap verdi.

Onlar: “Henüz görmediğiniz bu sonradan gelecek olan kardeşlerinizi nasıl tanıyacaksınız ey Allah’ın Rasulü?” diye sordular.

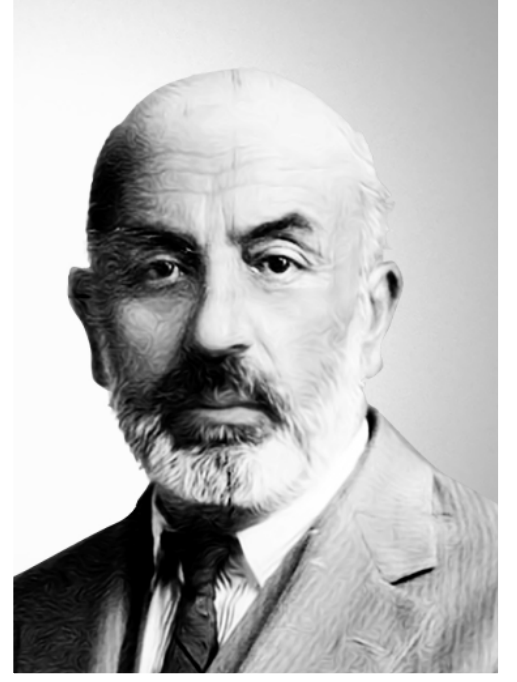
Peygamberimiz “Sizden birinizin alnı ak, ayağı sekili cins bir atı olsa, onu diğer atlar arasında tanıyamaz mı?” buyurdular.

Sahabeler “Elbette tanır” dediler.

Peygamberimiz: “İşte böyle, onlar alınlarında ve ayaklarında abdestin nişanı olduğu halde gelirler. Ben onlardan önce Havz’ımın başına gideceğim. Bazıları şaşkın develer gibi Havz’ın başından uzaklaşacaklar. Ben onlara, ‘Haydi gelin, haydi gelin’ diye sesleneceğim. ‘Onlar senden sonra (dini bozup) değiştirdiler’ denilecek. Ben de o zaman; ‘uzak olun, uzak olun’ diyeceğim.”

(Müslim)

AÇIK MEKTUP

Âtiyi Karanlık Görerek Azmi Bırakmak...

İstiklal Harbi şairine,

Kadim dil Türkçenin, yabancı kökenli kelimelerle dolması sıkıntısıyla kalbimi size açıyorum. Siz, dilimizi ve kültürümüzü korumak adına tüm ithamları arkanızda bırakıp karşınızdakilerle sayısız kez mücadele ettiniz.

Siz, medeniyetin taklitle değil, örfümüzü baş üstünde tutarak yeniyi almayla olabileceğini öğütlediniz. Değerlerinize sahip çıkıp; haksızlığın yanında olmayarak yirmi yıllık mesleğinizden istifa ettiniz. Edebi geleneğimizi koruyup, aruz ölçüsü ve konuşma dili ile halk için eserler geliştirdiniz.

Siz "Söz, ölüm veya felaketle yerine getirilmezse mazur görülebilir" dediniz. Arkadaşınız Mithat Kuntay'ın hitabıyla, beş parasızken, arkadaşınıza verdiğiniz sözünü tutup, o öldükten sonra dört çocuğunu, çocuğunuz bildiniz.

Siz, savaştan yeni çıkmış milletin parasını alamam deyip; altı yüz lira borcunuz varken, kazandığınız beş yüz lirayı hibe ettiniz. Karşılaştığınız, İslam Sancağı taşıyan her kalpteki bayrağı, daim dalgalandırdınız.

Ve şimdi Kur'an, hadis üzerine oynanan oyunları, hala mandacı zihinlerin varlığını, Türkçemizin yabancı dillere kurban gittiğini, dinç beyinlerin bihaber yitirildiğini gördükçe halimizden utanıyorum. Kalemim size bunları ilettiğinden muzdariptir. Ancak kaçtığımız her sıkıntı, bizi daha hızlı yakalayacaktır. Bunun bilincinde olarak kalbimi size açıyor ve halimizin, olmasına çaba sarf ettiğiniz İslam Medeniyetine en kısa zamanda gayretlerimizle ulaşmasını diliyorum. Karanlık görünen atının, azmimizle parlayacağı ümidiyle...

ADAMAK (NEZR)

Yeryüzü adanmışlarındır. Rabbimiz, kitabında adanmışların ve onlara karşı durarak kendilerini boş bir amaç uğruna heba edenlerin kıyamete kadar devam edecek savaşını (hak batıl savaşını) kişilere değil, sahip oldukları vasıflara dikkat çekerek anlatmış, insanlara her iki yolu da göstererek onların iradeleriyle doğru yolu seçmelerini istemiştir.

İnsanolu hakikatin yeryüzündeki temsilcisi, vahyin muhatabı ve fiiliyatının sorumlusu olarak yaratılan şerefli bir varlıktır. Bu sebeptendir ki onun şu fani dünyada kendisine verilmiş, ahiretinin tarlası olan kısacık ömrünü ilahi rızanın dışında ve sorumsuzca harcama lüksü yoktur. Allahu Zülcelal kuluna verdiği en değerli nimet olan yaşama imkanının ve yaşadığı müddetçe kendisini varlığının sahibine ulaştıracak olan iradesinin hesabını soracaktır. Bizler biliriz ki Allahu Zülcelal, merhameti sonsuz olduğu kadar verdiği nimetlerinin de hesabını sorandır. Peki bize verilen sayılı nefesleri bizler, ne uğruna, nerelerde, nasıl ve niçin tüketiyoruz?

“Oku! Yaratan Rabbinin adıyla oku.” buyuran Rabbimiz bize neyi okumayı emrediyor? Öyle ya Rasulüne (sav) ve onun adıyla tüm inananlara oku buyurduğunda henüz elimizde okuyacağımız bir kitap bile yokken! Kuran-ı Kerim’i yine Kuran-ı Kerim ile anlayacak olursak rüzgarlar da gece ve gündüz de arı ve daha birçok örnekle de anlaşılabilen gibi yaratılmışların her biri de Allah’ın ayetleridir, delilleridir. Yaratılmışların içinde iradesi sebebiyle en üstün varlık olan insan da Allah’ın ayetlerindendir. Öyle ise insanın sadece kendisini tanıması bile Allah’ın varlığına iman etmesi için yeterli olacaktır. İnsan, kendisini tanıdığı anda da ne kadar değerli olduğunun farkına varacak, varlığını, varlığının hakikatini ve iradesinin gereğini sorgulayacak bu minvalde hayatına sırat-ı müstakim üzere bir yol çizecektir inşallah. Kuran-ı Kerim içinde yer alan hiçbir örnek, biz inanıyoruz ki hikaye olsun, gelip geçenler okusun vakit geçirsün diye (haşa!) yer almamıştır. O örnekler Allah’ın seçtiği, insanlığın sorunlarına çözüm olacak, ibretlik veya örneklik teşkil eden yaşanmışlıklardır. Günümüzün bir çok sorununa çözüm bulduğumuz ve çözüm aradıkça da bulacağımız güzel bir örnek de Kuran’da Hz. Meryem kıssasıdır. Hz. Meryem kıssası, Hz. Hanne’nin geç yaşta sahip olduğu, sahip olunca Rabbine şükrünün en güzel ifadesi olan evladını (Hz. Meryem’i) onun yoluna adanmasıyla ve her mümine hanıma örnek olacak bir sözle başlamıştır.

“Rabbim, karnımdakini tümüyle hür birisi olarak, yalnızca sana adadım. Benden kabul buyur. Şüphesiz sen iştensin, bilensin.” Bu söz öylesine güzel ve değerli bir sözdür ki Allahu Zülcelal tarafından kabul görmüş, tüm inananlara bir kadının ağzından aktarılmış ve Allah’ın belirlediği bir ölçü olarak

yüzyıllardır Meryem suresinde okunmuştur. Öyleyse biz inananlardan Kelamullah’ı; dokunulunca kutsallığı bozulacakmışçasına bir koruma altında, ulaşılması imkansız mahfazalarda ve yüksekte saklamaları değil okudukça yaşamaya niyet edilecek adaklarımızı Allah yolunda hibe etmemize karşı çıkanlara verilecek ilahi bir cevap olarak zihinlerimizde ve gönüllerimizde korumamız, hayatımızın her anına taşımamız ve onunla Rıza-i ilahi için amel etmemiz istenmektedir.

Sonuçta, “Rabbi onu güzel bir biçimde kabul buyurdu, onu bir çiçek gibi yetiştirdi.” Demek ki böyle güzel bir adayışın, böyle güzel de bir kabulü olurdu, Rabbimiz tarafından. Yetişenler de cennetin hanımefendilerinden ismi Meryem (Aişe, Fatıma, Zeyneb...) olan çiçekler olurdu.

Allahu Zülcelalin toplumların kara gecelerini aydınlatmak için seçtiği öncü kadrolardır nebiler, sıddıklar, şehitler, alimler ve salihler! Rasulullah’la nübüvvet sona ermiş ancak ebedi risaletin mirası tüm müminlerin omuzlarında insanlık var olduğu sürece taşınmaya devam edecektir. Bu mirası korumanın ve gelecek nesillere taşımanın öncülüğünü yapacak ve yeryüzünü yeniden imar edecek olan, Allah yolunda adayanlar ve adanmışlardır, biiznillah.

“Müminin insanlar karşısındaki heybeti, onun Allah’tan korkusu kadardır. Ondan haya etmeleri de onun Allah’tan haya etmesi kadardır. Ona olan sevgileri de onun Allah’a olan sevgisi kadardır.”

Yahya b. Muaz er-Razi

PORTRE

LOKMAN

Lokman'ın hayatına dair elimizde net bilgiler yok. Rivayetler onun Eyyüb peygamberin akrabası olduğunu, MÖ 1300-1200 yıllarında yaşadığını aktarmaktadır. Lokman hakkında çeşitli kaynaklarda çok farklı ve birbirinden uzak bilgiler bulunmaktadır. Bundan dolayı da en güvenilir kaynak şüphe yok ki kutsal kitabımız Kuran-ı Kerimdir. Ayrıntılara girmeden önce yukarıda da söylediğimiz gibi Kuran-ı Kerim'de kendisinin ismi üzerine Lokman Suresi bulunmaktadır. Kuran'da 31. sure olup 34 ayetten ibarettir. Saffat Suresinden sonra inmiştir. Lokman Kuran'da övgüyle anılmıştır. Her konuda bilgi sahibi olduğu ve bu yeterlilikte olduğundan, bildiklerini en iyi şekilde uyguladığından ve adaletli davranma ve karar verme kabiliyetinin çok iyi olduğundan bahsedilir. Allahu Teala Lokman Suresi'nde açık açık kendisine hikmet verildiğini belirtmiştir. Burada hikmetten kasıt ona çok geniş bilgi kapasitesi verilmiş ve bunları en isabetli şekilde kullanma meziyeti de beraberinde kendisine Allah Teala tarafından lütfedilmiştir. Halk

arasında bilinen Lokman'a hekim denmesi de hikmetli oluşundan kaynaklanır. Aslında Onun bilgi ve becerisi sadece sağlık alanı için geçerli değil sosyal hayat, din, hukuk, ahlak ve daha fazlası ile halkın soru, sorunlarına derman olmuş hastalıklarına da şifa vesilesi olmuştur. Lokman oğluna öğütleriyle çok meşhurdur. Kuran'da da bu husustan haber verilmektedir. Şimdi öğütlerini şöyle dile getirelim. Oğluna, Allah-u Teala'ya ortak koşmaması için ilk tavsiyede bulunmuştur. Bir başka öğüt olarak oğluna yaptığı en küçük iş ve davranıştan Allahın haberdar olduğunu söylemiştir. Namaz konusuna temas etmiş ve namazını kılması gerektiği hususunda öğütte bulunmuştur. Sonrasında da ona insanları iyiliğe teşvik etmeye kötülükten de uzaklaştırmaya yönelik öğütte bulunmuştur. Hani Lokmân, oğluna öğüt vererek şöyle demişti:

"Yavrum! Allah'a ortak koşma! Çünkü ortak koşmak elbette büyük bir zulümdür."

nsana da, anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır.

Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: "Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır."

"Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim."

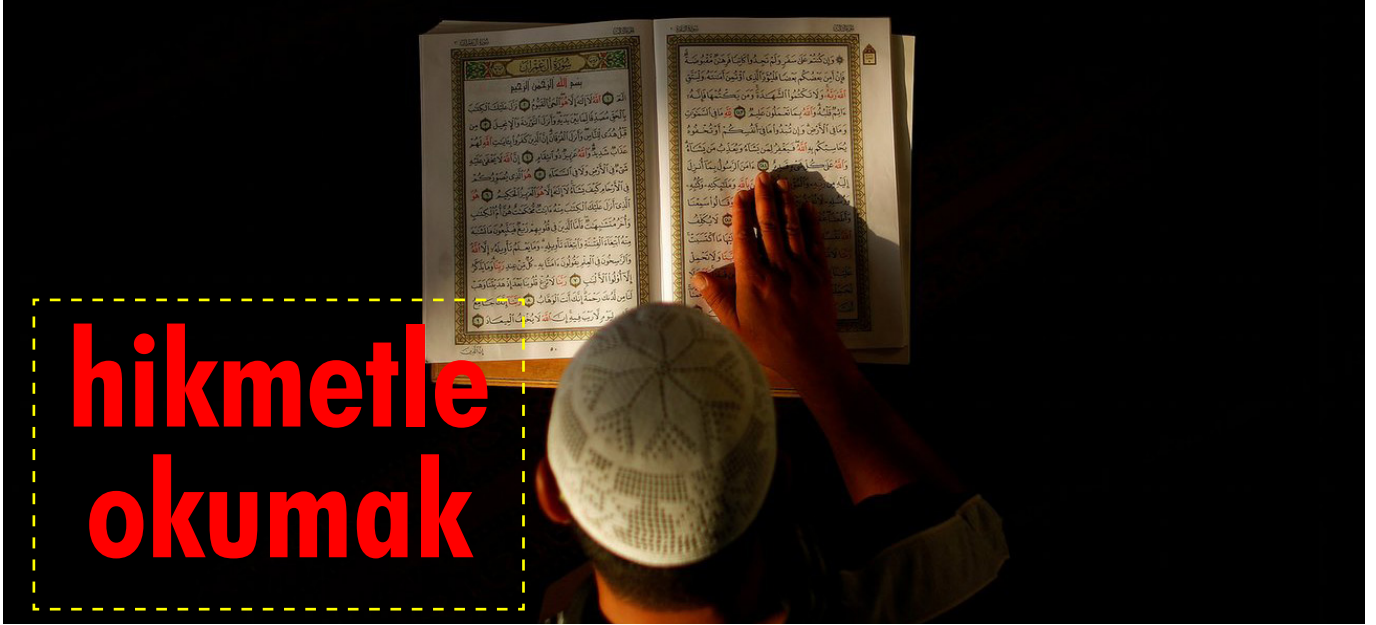
(Lokmân, öğütlerine şöyle devam etti:)
"Yavrum! Şüphesiz yapılan iş bir hardal tanesi ağırlığında olsa ve bir kayanın içinde, yahut göklerde ya da yerin içinde bile olsa, Allah onu çıkarır getirir. Çünkü Allah, en gizli şeyleri bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır."

"Yavrum! Namazı dosdoğru kıl. İyiliği emret. Kötülükten alıkoy. Başına gelen musibetlere karşı sabırlı ol. Çünkü bunlar kesin olarak emredilmiş işlerdendir."

"Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, hiçbir kibirleneni, övüneni sevmeyiz."

"Yürüyüşünde tabii ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkinini, şüphesiz eşeklerin sesidir!" (Lokman 13-20)

HİKMET

‘Oku’ emrinin vahyin ilk emri oluşu hep ‘okul okumak’ veya ‘tahsil’ ile eşleştirilmiştir ve okullar açılmadan bir önceki Cuma hutbesinin vazgeçilmezi halini almıştır. Müslümanın her alandaki ilim edinme görevinin bilincinde olmakla beraber Kuranın ilk emri olan ‘okuma’nın mef’ûlünün (nesnesinin) ne olduğunun pek anlaşılamadığı kanaatindeyim.

Kuran’ın okumayı emrettiği şeyin ne olduğunu iyi düşünmek gerekir. Emir Peygamberimize iyi bir insan olmasını sağlayacak yolları göstermekte değildir çünkü kendisi zaten Mekke’nin her yönden saygın ve güvenilir insanlarından biriydi. Bu emrin teknik ve kültürel bir gelişime işaret etmediği de vahyin yaşanmış hikayesinden anlaşılmaktadır.

Peki Kuran’ın ‘oku’ emri ne tür bir okumayı işaret etmektedir?

‘Oku’ emri ile başlayan metnin ‘okuma’ eylemine bir katkı sunma iddiasında olmadığını düşünmek de zorlama bir yorum olmasa gerektir. Zira kendisi hemen sonraki ayetleriyle okumanın istikametine dair ipuçları vermektedir. ‘Çokça okunan’ anlamına gelen ‘Kuran’ ismi aslında açık bir işarettir. Kuran’ın işaret ettiği üzere kainat Allah’ın ayetleri ile doludur. Bir de indiril-

miş ayetleri düşününce iki tür okunacak alan ortaya çıkıyor: İndirilmiş ayetler (kitabullah), takdir edilmiş ayetler (halgullah/mahlukat).

Peki bu iki okuma alanı nasıl bir okumaya tâbî tutulacak?

Önceki kutsal kitapları bozmak üzere değiştirenlerin bile kitapların asıllarına sahip olduklarını düşündüğümüzde Kuran’ın okumayı emrettiği tür bir okumayı gerçekleştirmek için vahyin elinizde olması yeterli değildir. Çünkü kitapları bozanlar da o kitapları okuyabiliyorlardı.

Şimdi lafı karıştırmış ve dolaştırmışken biraz toparlayalım. Kuran’ın emrettiği okuma Allah’ın indirdiği ve takdir ettiği ayetlerin okunmasıdır. Bu okuma için bir ilahi kılavuzluğa ihtiyaç vardır zira okuyabiliyor olmak hakikate ulaşmak anlamına gelmemektedir.

Peki bu kılavuzluğu kim yapacaktır?

Bu soruya da Kuran’dan cevap verelim. Peygamberimize Kuran’ın ve hikmetin verildiği ayetlerde ifade edilmektedir. Demek ki kitabın anlaşılması için başka bir şey daha gerekmektedir: Hikmet.

Kitap okumanın takıntı haline getirildiği

bir dönemde yaşıyoruz. Kitap okumak, mahiyeti önemsenmeden kutsanmış vaziyettir. Varlığı anlamlandırmaya dönük bir okumanın nasıl yapılacağı önemsenmemektedir. Okumanın okuyanı nereye götürdüğüne bakılmamaktadır. Hakikati bulabilmenin salt okumadan geçmediği bir hakikattir. Doğru bir okuma failini hakikate ulaştıracak bir eylemdir. Bu tür bir okuma için ise ilahî kılavuzluğa ihtiyaç vardır.

Okuyabilmeyi yürüyebilmeye benzetirsek doğru bir okuma yapabilmek için ilahî kılavuzluğu da pusulaya benzetmemiz gerekir. Pusulası olmayan bir yürümenin istikameti olmayacağı gibi ilahi kılavuzluktan mahrum bir okumanın da istikameti olmayacaktır.

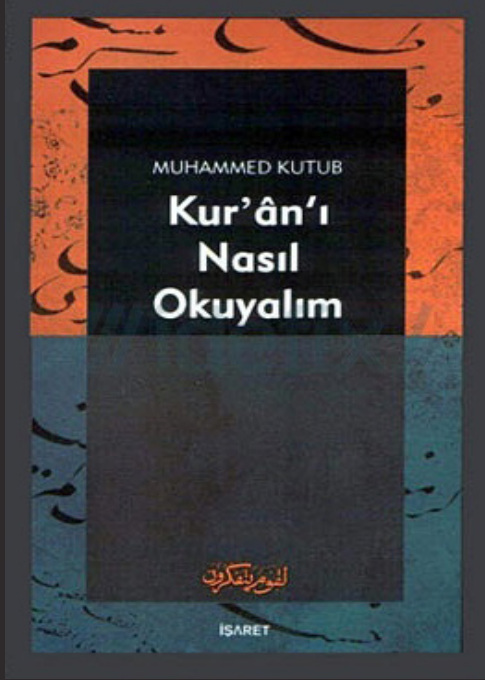
Bütün kitaplar bir kitabı doğru anlayabilmek için okunur sözü özet mahiyetindedir.

Peki okumanın neticesi nedir?

Onu da Kuran’da sıkça zikredilen bir eşleştirmeden alalım: İman ve salih amel. Bir özet yapmak gerekirse şöyle denmeli: İnsanı hakikate götürecektir ve onu iyi bir insan yapacak olan bir okuma yapabilmek için ilahi kılavuzluk şarttır. Böyle bir okuma insanı dünyada salih/iyi amele götüreceği gibi ahirette de mutluluğa eriştirecektir.

KİTAP TANITIMI:

KUR'AN'I NASIL OKUYALIM
Muhammed KUTUB

Muhammed KUTUB

Şehid Seyyid Kutub'un küçük kardeşidir. 1919 yılında Mısır Asyut'ta doğdu. Lise tahsilinden sonra, bir yandan psikoloji eğitimi görürken, öte yandan İslami araştırma ve incelemelerde bulundu. Nasır döneminde 7 yıl hapis yattıktan sonra politik amaçlı ayla serbest bırakıldı. Daha sonra ise yenisinden yargılandı. Mekke'de Ümmü'l-Kura Üniversitesi'nde İslam ve Mukayeseli Dinler profesörlüğü yapan Muhammed Kutub yıllarca akademik çalışmaya yapan öğrencilerin araştırmalarını yönetmekle meşgul oldu. 2014 yılında vefat etti.

Kur'an-ı Kerim neden indirilmiştir? Güzel ve süslü kılıflara konup duvarlara asılmak için mi, yoksa O'nunla yaşamak, hayatımızı O'na göre dizayn etmek için mi? Ölülerin ardından okunmak için mi, yoksa dirilerin okuması için mi? Muhakkak ki Kur'an-ı Kerim ölülerden çok dirilerin kitabıdır. Peki Kur'an-ı Kerim'i nasıl okuyalım? O'nu sadece mahreçlerle, tecvidlere dikkat ederek mi okuyalım, yoksa O'nun manasını düşünerek, her ayetinden bir ders çıkararak mı okuyalım? Artık Kur'an-ı Kerim boğazı aşır kalplerimize işlemeli. Her gün daha fazla ayet okumaktansa, her gün okuduğumuz ayetleri yaşasak belki de çok daha değerli, verimli bir hayat yaşayacağız. Abdullah bin Mesud'un bu konuyla ilgili olarak yaptığı uyarı bu konunun ne kadar hassas bir konu olduğunu gösteriyor "Şiir söyler gibi Kur'an okumayın; O'nu çürük hurma atar gibi dağıtmayın. O'nun incelikleri üzerinde durun; kalbinizi O'nunla harekete geçirin."¹

Kur'an'ı okumanın bir metodu olduğuna inanıyorum. Yani Kur'an'ı okumak için yine başka kaynaklara başvurmalı, Kur'an'ı okumayı öğrenmeliyiz. Zaten "Bütün kitaplar bir kitabı anlamak içindir."

Muhammed Kutub kitabında "Kur'an'ı Nasıl Okuyalım", "Kur'an", "Mekke Döneminde Kur'an" ve "Medine Döneminde Kur'an" başlıkları altında bize Kur'an'ın nasıl okunacağı ve Kur'an'ın nasıl yaşanacağı hakkında bir metod veriyor.

ALINTILAR

"Kur'an'ı okurken, kesin olarak onun bir terbiye sistemi olduğunu bilmeliyiz. Elinde eğitilip yetişmemiz gereken bir mürebbi olduğunu kabul etmeliyiz. Kur'an'daki itikadi derslerin, peygamber kıssalarının, Adem ve şeytan kıssasının, ahlaki ve sosyal emirlerin, savaş ve nizamlarla ilgili hükümlerin, uyarı ve teş-

viklerin... hasılı Kur'an'daki her harfin terbiye için geldiğini kesinlikle bilmeliyiz."

"Kur'an, bu ümmetin terbiye ve yönetim kitabıdır. Zira, insanlar arasından ümmetlerin en hayırlısını çıkaran odur... Hz. Peygamber'in ümmetini terbiye ettiği nizam, onun nizamıdır... Daha sonra da, ümmetinin terbiyesini kendinden aldığı terbiye nizamı onundur... Öyleyse biz Kur'an'ı şu esasa göre okumalıyız: Kur'an bizim terbiye metodumuzu vaz eden ve aynı zamanda bizi eğitip yetiştiren kitaptır."

“NEFSİME AĞIR GELİYOR”SA DEİZM VERELİM

Nurullah POSLU

Dünya bir ağaç ise, asıl amaç, gölgesinde dinlenmek değil; meyvesine ulaşamayanlara ya-saklanmamış meyveleri vermek olmalı. Dünya bir köprü ise, asıl amaç, köprüden yalnızca geçmek oldu. Beşeriyet ise köprüyü sahiplendi. Kağıt tapularla güvence altına aldıklarını sandılar, köprünün üzerine kurdukları ufakık dünyayı. Köprünün girişine de bir tabela iliş-tirildi. "Sekülerizm'e Hoş Geldiniz." Köprünün çıkışında bir tabela dahi yok. Köprü öyle rahat görünüyor ki insanlığa, çıkışa ilerlemek hiç kimseye makul gelmiyor.

Dünya denen köprüye ev yapanlar, ağacın gölgesinde çok dinlendiniz. Biraz da din'lenin. Toplum gittikçe deizm'e doğru gidiyor yalanını bir ateistle olan kısacık diyalogdan biliriz. Neden ateist olduğu sorulunca büyük bir açık sözlülük ile cevap veriyor: Dinin kuralları işime gelmiyor, yapamayacağım; nefsim ağır geliyor. Ben de günahkar bir Müslüman olacağım, günah-sevap nedir bilmeyen bir boşluğun ferdi olurum.

Sekülerlik gittikçe artıyor, dinin gereğini yerine getiremeyenlerin sığındığı deizm büyüyor, İslam aleminin çarkı paslanıp yavaşlıyor mu? İslâm davasını ayakta tutan, şahıslar mıdır? Yoksa bizleri ayakta tutan İslâm davası mı? Bir ayet bir hadis mi, bir alim bir fetva mı bu yavaşlayan çarkın ilacı, diye düşünüyor akleden. Hepsi birden bir ilaç elbette ama “Nasıl kullanılacak bu ilaç sekülerizme karşı?” sorusu zihinleri bırakmıyor. Sabah akşam değil, günde beş kez alınmalı bu ilaç; sekülerizme karşı madden de manen de dirençli kalabil-mek için.

"Öl ve ol! İşte bunu bilmiyorsan zavallı bir misafirsin şu karanlık dünyada." diyen Go-ethe'yi duyan ya da anlayan pek az, besbelli. Bilinecek en aşikar gerçek, dünyanın asıl dünya olmadığıdır. Dünya, olmayandır. Olmak, olmayanda olmamaktır. İnsanlık, bu altın hakikatin zıddına sürüyor atlarını dört nala, yarı yolda çatlıyor atları. Ters bir yolda düz gidemezsiniz. Sekülerlik gittikçe artıyor ve bu köprünün asıl dünya zannedilmesi düşün-cesi, bir virüs gibi yayılmakta.

Var olmayı nefes almak zannedenleri gölgelerden kaldırmak, köprüyü yurt edinenlere asıl yurdu anlatmak; sekülerlik köprüsünü yerle yeksan edecektir. Evvela bu köprüyü yıkmaya gayret etmeli. Sonrası kendiliğinden zuhur edecek.

(ŞÜKÜRSÜZ) YEMEKTEYİZ

Özlem KÖZOĞLU

Altı kişilik bir masada, altı kişi ve artık kendi başlarına birer birey hâline gelmiş aç gözleriyle, toplam on iki kişidir. 30 santimetreyi geçmemesine özen gösterilen masa örtüleri, 12 parça çatal bıçak tabak çanak takımı, salata tabakları, spesiyaller, mezeler, soslar, garnitürler, tuzluklar, kadehler, şamdanlar ve daha nicesi masanın çok değerli elemanları, olmazsa olmazlarıdır.

Misafirler masadaki yerlerini alırlar. Yukarıda bahsedilen masa elemanlarının gövde gösterisi tamamlandıktan sonra sıra çorbadadır. Ya tuzuyla ya da kıvamıyla eleştirilir bu çorbalar. Çorbalar içildikten sonra kirli takımlar sağdan alınır ve yerine temizleri yine sağdan sofraya koyulur. İstisnalar ise; el tası, ekmek ve salata tabağı soldan alınır ve soldan koyulur. Çorbadan sonra sıra ara sıcaktır. Yemekte verilen bu "ara" yine yemek yemekle geçer. Ara sıcaktaki zeytinyağlılar yağ oranları, börekler de kalınlıkları ve iç harcıyla eleştirildikten sonra sıra nihayet ana yemektedir. Yemeğin bu kısmında ortalama bir insan midesinin çapı oranında beşamel soslu kuzu pirzolar tabaklardaki yerlerini alırlar. Löp löp yenerek tabaklardan temizlenen bu pirzolar ya "az pişmiş" ya "çok pişmiş" ya da "yağı fazla" yorumlarıyla sofradan gönderilir. Sırada sabırsızlıkla bekleyen tatlılar da yenildikten sonra sıra puanlamadır. Az önce zaten besmelesiz ve şükürsüz yenilen içilen nimetler, bu kez de puanlanarak ihanet ve nankörlük görevleri tam mânâsıyla yerine getirilmiştir. Bahsedilen bu sofraya töreni şimdilerde birçok kanalda yemek programı olarak yayınlanmakta, yemeklerle oynanan bu oyun aç ya da tok tüm insanların gözleri önünde sergilenmekte, bununla da kalmayıp rayting rekorları kırmakta ve aslında insanlığın cenazesinin çoktan kaldırıldığını gözler önüne sermektedir.

Yeryüzündeki büyük kara parçalarından biri olan Afrika'da, 850 milyonu aç olmak üzere 1 milyar kişi bulunmaktadır. Bu insanlar -bırakın çorbayı, ara sıcak, salatayı, mezeyi- temiz bir bardak suya ve taze bir ekmeğe muhtaçlardır. O eleştirdiğimiz fazla tuzlu çorbalarda, kalın böreklerde, az pişmiş etlerde hakkı bulunmaktadır o aç çocukların, kadınların ve mahcup babalarının. Bunca nimetle şereflendirilmiş bizler, ev sahibinin sofraya düzenini beğenmez, bir masa örtüsüne bin laf ederiz. Nimet konusunda bizim kadar nasipli olamayan o insanlar ise sofraya kuracak kadar yemeği ne yazık ki bulamazlar.

Elbette, eve gelen misafir en güzel ikramı hak eder. Hoş sözü, sıcak tebessümü hak eder. Fakat bu ikrama riya karışıp amaç misafiri memnun etmekten çıkarsa ev sahipliği değil, nefis köleliği yapmış oluruz. Elbette, sofranın âdâbı, görgü kuralları vardır. Ancak paylaşılmayan ve aşırıya giden hiçbir sofranın âdâbından bahsedilemez. Her gün sıcak ocaklarımızda mis kokulu yemekler pişiyorsa, bu yemekteki tadı değil de içinde gizlenmiş o lütfu hissediyor ve paylaşıyorsanız, inanın ki bu, cenneti dünyada yaşamaktır. Sofranın ihtişamı veya pişirilen yemeklerin fiyatı kavgasına karışır, zevkin peşinde lokmalar alırsanız ağzınıza, pişman olmanız çok yakındır.

"Daldıkça denî hırsına nâdim olacaksın. Şöhrette ölüm, zevkte zehirler bulacaksın."

‘İSLAM ŞARTI’ MÜSLÜMANLIĞI

Safiye Nur Şafak

Zaman, bazen susayan gönüllerin deryası bazen de geçmesini beklediğimiz mevsimlerdir. Hayatın en önemli kavramı, değerlendirmemiz emredilen bir tüneldir. Bizler zamanı kendi isteklerimiz doğrultusunda şekillendiririz **“İki nimet vardır ki, insanların çoğu onları değerlendirme hususunda aldanmıştır: Sağlık ve boş zaman.”** buyuran Sevgili Peygamberimizin ashabından birine söylediği şu hikmetli tavsiyesi ne kadar mânidardır: **“Beş şey gelmeden önce beş şeyin değerini iyi bil; ölümden önce hayatın, meşguliyetten önce boş zamanın, yokluktan önce varlığın, ihtiyarlardan önce gençliğin ve hastalıktan önce sağlığın”**

Ne var ki Allah ve Rasulü’nün zamana verdikleri bu kıymet ve öneme paralel bir duyarlılığı bugün pek çok Müslümanda görebilmek maalesef mümkün değildir. Birakin zamanın kıymetini bilmeyi, böyle bir nimet karşısında bizdeki duyarsızlık hatta vurdumduymazlık içler acısıdır. Oysa Müslümanlar olarak bizlerin sağlam bir zaman tasavvuruna sahip olmamız, zaman bilincini geliştirmemiz, zamanın bize verilen en değerli nimet olduğunu bilmemiz gerekmektedir. Ne yazık ki dilimize ve kültürümüze de yerleşmiş “zaman çok kötü!” “zaman öldürmek”, “zamanım yok!” “zamane çocuğu!” “zaman sana uymazsa sen zamana uy!” şeklindeki söylenmeler, aslında zamana nasıl baktığımızın birer göstergesidir. Halbuki değeri bilindiği ve değerlendirildiği müddetçe zaman daima iyidir, mübarektir. Yaşadığı en küçük zamandan sorulacağı bilinciyle hareket edip zamanı değerlendirerek “iyi ve aydınlık” kılacak da, aksini yaparak onu “kötü ve karanlık” hâle getirecek de biziz.

Zamanın değerlendirilmesi herkes için farklı bir anlam içerir. Sanayi İnkılabıyla birlikte hiç dinlenmeden 17-18 saatlik çalışma dilimleri çıkmıştır ortaya. Sanırım ‘vakit nakittir’ sözü de bu inkılabın hediyesi. Vakit ile nakit ilişkisi iki yönlüdür. Çalışsınız, bir şey üretirsiniz ve bunun karşılığını alırsınız. Daha sonra bu vakti tüketirsiniz ve bunu yaparken de kazandığınız parayı harcarsınız. İşte zamanı dahi nakit haline getirdik!

Bu nedenle yüce Allah, Asr Suresinin başında asra/zamana yemin ederek onun insan hayatındaki yerine ve önemine dikkat çekmekte; kendilerine verilmiş olan ömür sermayesini, faydasız işlerle, inkâr ve günahla hak ve hakikatten uzak olarak tüketen ve böylece zamanlarını israf edenlerin sonlarının hüsrana olacağını hatırlatmaktadır. Devamında ise hüsrana uğramayan, vaktin kıymetini bilip ömür sermayelerini inanarak yararlı iş ve hizmetlerde değerlendiren insanların niteliklerine dikkat çekmektedir. Bu nitelikler: İman, salih amel, hakkı tavsiye ve sabrı tavsiyedir. O hâlde dünya ve ahirette kurtuluşun yolu ve reçetesi; zamanın kıymetini iyi bilip, belirtilen görevleri ifa etmekten geçmektedir.

ÇOCUKLARIMIZI KİM YETİŞTİRİYOR

Nihan Saliha AKYÜZ

Kendi dünyamızda ahiretimizi kazanmaya ve temiz yaşamaya çalışırken, pek çok aldatıcı ve ayartıcı düşünce gibi bir anda önümüze cinsiyetçilik çıkar. Peki nedir bu cinsiyetçilik, kime karşıdır veya gerçekten var mıdır?

“Herkesin bakış açısına göre değişir” gibi sözlerle meseleyi uzatmaya, hatta herhangi bir fikri olmayanlara bile yorum yaptırmaya hiç de gerek yok.

Kısaca söylersek cinsiyetçilik, iki cinsin birbiriyle, hatta daha önce iki cinsin kendi içinde anlaşmazlığı ve tutarsızlığıdır, ya da günümüzde bunun bu şekilde gösterilmeye çalışılmasıdır. Başta Müslümanların kardeşçe yaşamasını engellemektir amacı; kirli bir düşüncedir. Erkekleri ve kadınları birbirine düşürür, çünkü asla ulaşılamayan ve ulaşılmaması zaten gereksiz ve doğamıza aykırı olan mükemmel erkek ve kadın modelleri vardır. Bu gereksiz kriterlere uyamamış ‘başarısız, hatalı’ erkek ve kadınların birbirine karşı aslında olmayan sorumlulukları vardır. Herkes kendi ‘insani’ sorumluluklarının fakına varmadığı sürece bu başarısız, ezilmiş insanlar yanlış aile modelleri oluşturarak dünyaya yine, yeni kafası karışmış bireyler getirecekler. Geleceğimiz olan çocukların doğru yetişmesi de böylece engellenmiş olacak. İlk başta bir çocuğun masum bir ‘çocuk’ gibi yetiştirilmesi, kirli insanların dünyasına sokulmaması gerekirken, ilk hatanın çocuklarda ve onların yetiştirilmesinde yapıldığını görüyoruz.

İnsanların devamlı yaptığı hata, kendini eksiksiz bir varlık olarak görüp, fikirlerini etki alanındaki herkese dayatmasıdır. Bunun değişmesi de doğru aile sisteminde yetişen çocuklarla olacaktır.

KAFA DAĞITMAK

Sena GÜZEL

Geçmişimizdeki talihsizlikleri, üzüntüleri unutmak için, gelecek kaygısından kurtulup sorunlarımızdan kaçmak için hep bir şeye sığınma ihtiyacı hissederiz.

Her devirde, her toplumda, her bireyde, insan fitratında olan sığınma hissi kötü emellere alet ediliyor. Bu sığınma ihtiyacının hat safhaya geldiği gençlik yıllarında, özellikle maddeperestler tarafından gençler hedef alınıyor. Gençler açısından sığınmak için içkiyi tercih etmek, gerçek kurtarıcı olan Allah'ı tercih etmekten daha gerçekçi ve çekici geliyor. Tabii ki bunda, her akşam oturulup ailecek izlenen dizilerin olmazsa olmazı sadece bir bardak içkinin payı da olmalı. Veya dizilerde eğlenmek için gençlerin aklına ilk barların gelmesi de. İğrenç kokulu barların, disko toplarının çeşitli renkleriyle, çocuk kandırır gibi insanları kendine çekmesi de olmalı. Kafa dağıtmak eyleminde akla ilk içkinin gelmesinin payı da olmalı.

Görüldüğü üzere içki, hayatın her alanına yayılmak isteniyor. Dizilerdeki gençlerin idol olarak gördüğü karakterler çok mutlu olduklarında mutluluklarını içkiyle kutluyorlar. Çok üzgün olduklarında da üzüntülerini kaybetmek için, kendilerini içkiyle kaybetmeyi tercih ediyorlar. Mutluysan da dağıt, üzgünsen de... Çağdaş düşünce mantığında özgür düşünce olması gerekirken, aslında verilen mesajlarla düşüncelerimizin bile özgür olmadığını görüyoruz.

Kafa dağıtmak adı altında gerçekleştirilen bu eylemlerin her şeyi dağıtmaktan farkı olmadığı ortada. Sadece kafasını dağıttığını sanan bu insanlar kendini içkiye vererek her geçen gün kendi benliklerini de dağıtıp kaybediyorlar. Geriye kalan ne iman, ne beden, ne ruh... Hepsini dağıtıyorlar.

Sürekli başkalarının kötülüğünden söz ederek kendini iyi
kılamazsın.
(Oğuz ATAY)

Rabbim, "alışmak"la cezalandırma bizi!
(İsmet Özel)

Geldik, çağı gördük ve ürperdik.
(Sezai KARAKOÇ)

Yerini vaktinde terk etmeyi bilmek gerçek olgunluktur.
sadece acizler kalmakta ısrar eder.
(Victor Hugo)

Herhangi bir şey pahalı olmazsa değeri de
anlaşılmaz.
(Filibeli Ahmed Hilmi)

Anıların güzel olanları da, kederli olanları da insanı hep hüzün-
lendirir.
(Dostoyevski)

Her yüzyılda birkaç kişi düşünür, diğerleri ise
onların düşündüğünü düşünür.
(Cemil Meriç)

İktibas

Kaynaklar Peygamberimize ilk vahyin kırk yaşında gelmeye başladığını ve onda, vahiy gelmeden önce bazı olağan dışı haller görüldüğünü kaydetmektedirler.

Söz konusu hallerle ilgili hadislerin bize verdiği bilgilere göre Allah Rasulü vahiy esnasında adeta kendinden geçerek en soğuk günlerde bile terler, uykusu gelir, gözlerini belli bir noktaya diker, vücudu kaskatı kesilir, benzi sararır veya kızarır, vücudu ağırlaşır, bazen de nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. İslam bilginleri, Allah Rasulü'nde görülen bu belirtileri onun, Kuran vahyini beşeriyetten melekliğe yükselttiler. Çünkü onlara göre bu durum, vahiy alma esnasında Allah Rasulü'nün melekut alemine geçişindeki zorluklardan kaynaklanıyordu.

Vahyin Belirtileri
Muhsin DEMİRCİ

İNCELEME ARAŞTIRMA

KUR'AN'A VE GELENEĞE GÖRE NEBİ-RASUL

Peygamberlik müessesine olan ihtiyaç açıktır. Çünkü Allah'a iman, dünya ve ahirette saadet ancak onların önderliğiyle mümkündür. Bununla birlikte vahiy olmadan aklın tek başına doğruyu bulması da imkansızdır. Örneğin; Hz. İbrahim önce yıldızları, ayı ve güneşi ilah olarak düşünmüştür. Fakat Allah'ın onun kalbine yerleştirdiği hidayet güneşi ile doğruyu bulmuştur.

Fitraten sınırları olmayan insanın gazab, şehvet ve akıl duygusu peygamberlerin hükümleri sayesinde hikmet, iffet ve şecaat hâline getirilmiş ve bunlarla sınırlandırılmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de peygamberi ifade etmek için bazen nebi bazen de rasul kelimeleri geçmektedir. Ancak bu iki kelimelerinin arasında farklılıklar vardır ve bu konu günümüzün tartışılan konularından birisidir. Alimlerin bir kısmı nebi ve rasul kelimeleri arasında fark olduğunu kabul etmezler. Bir kısmı ise Allah'ın yeni bir şeriatle gönderdiği peygamberleri rasul, kendisine yeni bir kitap verilmeyip daha önceki peygamberin şeriatını devam ettiren peygamberleri de nebi olarak tanımlamışlardır. Ve yine onlara göre her rasul nebidir, fakat her nebi rasul değildir. Akaid ve Kelam kitaplarında da bu şekilde geçer.

Nebi, N-B-E kök harflerinden türemiştir. Anlamı, haber getiren demektir. Nebi'nin çoğulu nebiyyün veya enbiyadır. Nebi kelimesi Kur'an'da çoğullarıyla birlikte 75 yerde geçmektedir.

Rasul, R-S-L kök harflerinden gelen 'irsal' kelimesi; göndermek, yönelmek anlamına gelir. Kur'an'da yaklaşık 350 yerde geçmektedir.

Nebi'den farklı olarak rasul kavramı Kur'an'da sadece peygamberler için değil, aynı zamanda onun tarafından dünyaya aktarılan bütün öğretiler, melekler ve diğer varlıklar için de kullanılır.

Râgıb el-İsfahânî'ye göre rasul, bazen yağmur ve rüzgar gibi şuursuz varlıklardan bazen de melek ve insan gibi bilinçli varlıklardan olur.

"Allah meleklerden rasuller(elçiler) seçer, insanlardan da.." (Hac, 22/75)

Kur'an'da rasul terimi, insanlar ve meleklerle nisbet edilmektedir. Fakat rasulle aynı kökten gelen irsal(gönderme) eylemi, diğer varlıkları da kuşatan bir kullanıma sahiptir. İlahi risalet(elçilik) Kur'an'da insanları, melekleri ve birçok varlığı içine almaktadır. Buna göre üç tür rasullük vardır: Görünen varlıklardan rasuller, gaybi varlıklardan rasuller ve insan rasuller.

Görünen varlıkların rasullüğü ikiye ayrılır:

a)Genel yasaların elçiliği

Allah fiziksel alana ait fiillerini bu elçilerle yürütür ve Mikâil(a)'in önemli bir işlevi vardır.

“Kim Allah’a, meleklerine, peygamberlerine(rasullerine), Cebrail’e ve Mikail’e düşman olursa, bilsin ki, Allah da inkar edenlerin düşmanıdır.” (Bakara, 2/98)

Allah’ın kainat üzerindeki tasarruflarına, insan dışındaki varlıkların çoğu kendiliğinden elçilik yapmaktadır. Örneğin; rüzgarların bitkiler ve çiçekler üzerinde yaptığı dölleme görevini Kur’an’ı Kerim irsal eylemi olarak belirtmiştir.

“Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci gönderen(ersele) O’dur. Ölü bir yeri diriltmek ve yarattığımız nice hayvan ve insanları sulamak için gökten tertemiz su indirmişizdir.” (Furkan, 25/48-49)

b)Özel yasaların elçiliği

1-Nimetlendirmek için elçilik: Rabbimiz yarattığı varlıkların özüne, onların işleyiş kurallarını da koymuştur. Bu kurallar askıya alınmıştır. Örneğin; ateşin vasfı yakmaktır. Herhangi bir ilahi müdahaleyle karşılaşmadığı sürece bu vasfı yerine getirilir. Ateşin bu vasfı Hz. İbrahim karşısında kısa bir an soyutlanmıştır. Bu durumda ateş yaratıcısının “Yakma!” emrine elçilik etmektedir.

“Biz: ‘Ey ateş! İbrahim’e karşı serin ve zararsız ol’ dedik.” (Enbiya, 21/69)

2-Helak için elçilik: Allah kendisine karşı ve seçtiği şerefli kişilere karşı taşkınlık yapanları daha dünyada iken gerekli cezaları uygulamak için meleklerden görevliler seçer. Örneğin; Kur’an’da Hz.Lut’un kavminin Allah’ın görevlendirdiği melekler tarafından nasıl helak olduğu şöyle anlatılır;

“Elçilerimiz Lut’a gelince onun üzerine fenalık geldi; çok sıkıldı, ‘Bu çetin bir gündür’ dedi.” (Hud, 11/77)

“ ‘Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz(rasulleriyiz), onlar sana ilişemeyecekler; geceleyin bir ara, ailenle beraber yola çık, karının dışında kimse geri kalmasın. Doğrusu onların başına gelen onun başında da gelecektir. Vadeleri gün doğana kadardır. Gün doğması yakın değil mi?’ dediler.”

3-Cebrail(a): Cebrail’in insanlarla Allah arasında elçilik etmede çok önemli bir yeri vardır. Kur’an’da rasul, ruh, ruhu’l-emin, ruhu’l-kuds, cibril olarak isimleri geçer.

“Cebrail: ‘Ben temiz bir oğlan bağışlamak için Rabbinin sana gönderdiği elçiden başkası değilim’ dedi.” (Meryem, 19/19)

c)İnsan rasuller

Allahu Teala’nın Cebrail vasıtasıyla gönderdiği vahyin insanlara elçiliğini yaparlar. Yani peygamberlerdir.

Konuya nebi ve rasul kelimeleri arasında farklılık olduğunu iddia edenlerin görüşleriyle devam edelim.

Ehli Sünnet Kelamcılarının yüzyıllardır varolan, İmam-Hatiplerin ve İlahiyat Fakültelerinin eğitim müfredatına dahi geçen görüşü şu şekilde özetleyebiliriz:

Rasul yeni bir öğreti ya da şeriat va’zeden, vahiy mesaj getiren kişilere denir. Nebi ise, Allah’ın mevcut bir şeriatı bildirmekle görevlendirdiği kimsedir. Buna göre her rasul aynı zamanda nebidir. Ama her nebi rasul değildir.

Nebi ve rasul kavramı arasında farklılık olmadığını iddia edenlerin görüşleri de şu şekildedir:

Nebi, peygamberlerin haber alma, vahiy alma vasıflarına; rasul ise, alınan mesajın elçiliğini yapma, aktarma vasıflarına işaret etmektedir. Nebi ile rasul arasındaki fark sadece kelime anlamları itibariyledir. Yoksa şeriat alıp almaması, kitap alıp almaması açısından aralarında anlam farkı yoktur. Geleneksel bazı iddialara göre, Hz. İsmail gibi peygamberler sadece nebidir. Oysa Kur'an Hz. İsmail için hem nebi hem rasul sıfatlarını kullanmıştır.

“Kitapta İsmail’e dair anlattıklarımızı da an. Çünkü o sözünde duran, rasul-nebi idi.” (Meryem, 19/54)

“Allah nebilerden şöyle söz almıştı: ‘Bakın, size kitap ve hikmet verdim, şimdi yanınızda bulunanı doğrulayıcı bir rasul geldiğinde ona mutlaka yardım edeceksiniz bunu kabul ettiniz mi?’ ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?’ demişti. ‘Kabul ettik’ dediler. ‘O hâlde şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım’ dedi.” (Al-i İmran, 3/81)

Bu ayetten kesin olarak anlaşılmaktadır ki, nebi kitap ve şeriat almayan biri değildir. Ve yine Ahzab suresinde kendilerine kitap verildiği muhkem olarak anlatılan peygamberler nebi olarak vasfedilmiştir.

“Nebilerden söz almıştık. Senden, Nuh’dan, İbrahim’dan, Musa’dan, Meryem oğlu İsa’dan sağlam bir söz almışızdır.” (Ahzab, 33/7)

Hz. Muhammed’e gelinceye kadar bütün peygamberler hem kendileri vahiy almışlar, hem de kendilerinden önceki kitabı tasdik

etmişlerdir. Ayrıca kendilerinden sonra gelecek olan peygamberi de insanlara müjdelemişlerdir. Nübüvvet halkası tamamlandığı için Hz. Muhammed’den sonra gelecek olan bir elçiye müjdelemek söz konusu bile olmaz.

“Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değil, Allah’ın rasulü ve nebilerin sonuncusudur(Hatemu’l-Enbiya). Allah her şeyi bilendir.” (Ahzab, 33/40)

Görüldüğü gibi Hz. Muhammed için bu ayette hem rasul, hem de nebi sıfatları kullanılmaktadır. Bu durumda hatemiyetin nebilik için söz konusu olduğunu, rasullük için söz konusu olmadığını iddia etmek oldukça yanlıştır. Çünkü geleneksel bazı yaklaşımlarda iddia edildiği gibi Kur’an nebi ve rasul kavramları arasında bir ayrım gözetmemektedir. Nitekim Kur’an’ın şu peygamberler nebi, şunlar da rasuldür diye bir beyanı da yoktur. O hâlde şu rahatlıkla söylenebilir: Nebi genellikle peygamberlerin vahiy alma, haber alma yönünü; rasul ise genellikle, alınan vahyin elçiliğini yapma yönünü ifade eden kavramlardır. Her peygamber vahiy almıştır(-nebi) ve aldığı vakti tebliğ etmiştir(rasul). Bu iki vasıf bünyesinde bulunmayan birine de peygamber denemez. Yani her nebi rasuldür, her rasul de nebidir.

SESSIZ

Şehir Gazeli

Her eylem yeniden diriltir beni
Nehirler düşlerim göl kenarında.

Doğ ey güneş erit taştan adamı
Ve kurut taşları diken elleri.

Kurtuluş haberi olsun dünyaya,
Ayırma üstümden bir an gölgeni

Ey deprem gel yetiş bu şehirlerin
Doğayı çarptıran konumlarına.

Babamın gölgesi koruyor beni
Ah ne güzel şehir bu eski şehir.

Dönüştür ey kalbim bahçeli eve
Anlamı ezen o makinaları.

Mehmet Akif İNAN